

*Dr. Palágyi Tivadar**

KÜLFÖLDI IPARJOGVÉDELMI HÍREK

Amerikai Egyesült Államok

A) Az új amerikai szabadalmi törvény (America Invents Act) lehetővé teszi két kisegítő szabadalmi alhivatal létrehozását a vizsgálatlan szabadalmi bejelentések rendkívül nagy számának csökkentése céljából. Az új hivatalok helye még nincs kijelölve, de máris megindult a verseny Kalifornia, New Mexico, Colorado, Texas és Hawaii között.

„Kalifornia a központja az új eszméknek és a kutatásnak, megfelelő laboratóriumokkal és egyetemekkel” – mondta Garamendi képviselő, akihez csatlakozott 46 további kaliforniai képviselő és az állam mindkét szenátora egy olyan levélben, amely arra ösztönzi az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala (USPTO) elnökét, David Kappost, hogy az egyik új hivatal kijelölésénél Kaliforniát vegye figyelembe. „Kalifornia vezeti a nemzetet a szabadalmak területén. Az elmúlt évben 30 080 szabadalom származott kaliforniai feltalálóktól, ami a hazai bejelentések egynegyedének felel meg.”

B) A szabadalmi bejelentések számának nagyfokú növekedése folytán az elmúlt néhány évben a szabadalmi ügyek elárasztották az ország körzeti bíróságait (Federal Courts). A szabadalmi ügyek gyakran hosszadalmasak és bonyolultak, mert összetett műszaki, eljárási és jogi kérdéseket foglalnak magukban.

Annak érdekében, hogy a szabadalmi pereskedésben részt vevő felek ügyeit gyakorlott bírók kezeljék, az amerikai Kongresszus 2011-ben egy kísérleti szabadalmi programot (Patent Pilot Program, PPP) hozott létre. A tíz évre terjedő program célja, hogy javítsa az amerikai körzeti bírók szakértelmét szabadalmi ügyekben.

A program keretében kezdetben véletlenszerűen osztják szét a részt vevő bíróságoknál benyújtott szabadalmi ügyeket az összes körzeti bíró között, tekintet nélkül arra, hogy ki vannak-e jelölve ilyen esetek intézésére. A nem kijelölt bíró visszautasíthatja az ügyet, amelyet azután véletlenszerűen osztanak ki az ilyen ügyek intézésére kijelölt körzeti bíróknak.

A programban az alábbi 14 körzet bíróságai vesznek részt: Kalifornia központi, északi és déli körzete; New York keleti és déli körzete; Pennsylvania nyugati körzete; New Jersey körzet; Maryland körzet; Illinois északi körzete; Florida déli körzete; Nevada körzet; Texas keleti és nyugati körzete; és Tennessee nyugati körzete.

Bár a program hatékonysága nem lesz azonnal nyilvánvaló, bizonyára pozitív lépést jelent afelé, hogy a szabadalmi viták tisztességes és gyors megoldását lehessen biztosítani.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

C) Az USPTO elnökhelyettese, Theresa Stanek Rea 2011. augusztus 11-én előadást tartott a Pasadenai Ügyvédi Kamara Műszaki Részlege előtt az USPTO jelenlegi helyzetéről és a hivatali gyakorlatban várható változásokról.

A változások jelentős része a feldolgozatlan szabadalmi bejelentések számának csökkentését és az engedélyezett szabadalmak minőségének javítását célozza. Az előadás időpontjában, tehát 2011 augusztusában a függő szabadalmi bejelentések száma 695 000 volt. 2011 végéig 1500 elővizsgálót szándékozott felvenni a hivatal, és 2012 végéig ezt a számot megszeretné kettőzni. Emellett két helyen kívánnak a washingtoni hivatal kisegítő alhivatalokat létesíteni. Egy kisegítő alhivatalnak a felállítása folyik Detroitban. Egy másiknak a szervezését megkezdték Alexandriában (Washington külvárosa), de itt a terület nem elegendő a tervezett elővizsgálói létszám befogadására.

További javulást vár Kappos elnök a távmunka beindításától, ami lehetővé tenné, hogy az elővizsgálók otthon dolgozhassanak. Ha egy elővizsgálóval személyes megbeszélés válna szükségessé, Kappos elnök felhatalmazást adott arra, hogy az a megbeszélésre a washingtoni hivatalba repülhessen.

A jelenleg kidolgozás alatt álló technológia azt is lehetővé fogja tenni, hogy a hivatali elővizsgálók videokonferenciát folytathassanak a bejelentőkkel, ami a szóbeli tárgyalások költségeinek jelentős csökkenését fogja eredményezni.

Az USPTO szélesíteni kívánja azt a kísérleti programot, amely lehetővé teszi a bejelentők számára, hogy az első hivatali végzés előtt folytassanak szóbeli tárgyalást az elővizsgálóval. Ms. Rea arról számolt be, hogy ez a program jól bevált, és az eddigi eredmények szerint az ilyen ügyek 33%-ában az első végzés szabadalomengedélyezést eredményezett.

D) Az USPTO 2011 novemberében a Kínai Szellemtulajdon-védelmi Hivatallal (SIPO) megállapodást írt alá gyorsított szabadalmi vizsgálati eljárásra (PPH) vonatkozó kísérleti programról, amely 2011. december 1-jén lépett hatályba.

Az egy évre szóló megállapodás 2012. november 30-án jár le, és hatályát a felek közös megegyezés alapján további egy évvel meghosszabbíthatják.

A kísérleti program célja, hogy felmérjék a két országban a bejelentők érdeklődését a program iránt.

E) Az Amerikai Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága (Supreme Court, SC) a *Microsoft Corp. (Microsoft) v. i4i Limited Partnership (i4i)*-ügyben 2011. június 9-én hozott döntésében megerősítette a Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal for the Federal Circuit, CAFC) azon véleményét, hogy egy szabadalom érvénytelenségének bizonyításához a szabadalmi törvény 282. szakasza alapján világos és meggyőző bizonyítékra van szükség.

A Körzeti Bíróság előtt a Microsoft azt állította, hogy a szabadalmi törvény 102(b) szakasza alapján az eladásra való felkínálás a vizsgált szabadalmat érvénytelenné tette, mert egy, a szabadalmas által a szabadalom elsőbbségi napja előtt több mint egy évvel eladott szoftver magában foglalta a szabadalomban igényelt találmányt. Arra a nem vitatott tényre támaszkodva, hogy a korábbi szoftver eladását nem közölték a szabadalmi hivatal elővizsgálójával,

a Microsoft kifogásolta az i4i-nek azt az állítását, hogy a Microsoft világos és meggyőző módon köteles bizonyítani a szabadalom érvénytelenségét. Ezzel szemben a Microsoft arra hivatkozott, hogy a szabadalom érvénytelensége bizonyításának terhe nem rá hárul, mert az elővizsgáló az elővizsgálati eljárásban nem vizsgálta egy anterioritást.

A Körzeti Bíróság előtti szakaszban az esküdtszék úgy találta, hogy a Microsoft szándékosan bitorolta az i4i szabadalmát, és hogy a szabadalom nem volt érvénytelen a korábbi szoftvereladás vagy egyéb ok miatt. Ezt a döntést a CAFC megerősítette.

A Microsoft a Legfelsőbb Bírósághoz fellebbezett. Annak az elemzése arra a törvényi alapelvre összpontosult, hogy a szabadalmakat érvényesnek kell feltételezni, és hogy a szabadalmi törvény 282. szakasza szerint „egy szabadalom érvénytelenségének bizonyításával kapcsolatos teher az ilyen érvénytelenséget állító félre nyugszik.” Végül a bíróság megállapította, hogy a világos és meggyőző bizonyítás követelménye változatlan marad.

A Legfelsőbb Bíróság azonban külön vizsgálta azt a helyzetet, amikor egy anterioritást a szabadalmi hivatal nem vizsgálta. Ilyen vonatkozásban megjegyezte: „Indokolt esetben az esküdtszék utasítani lehet, hogy vegye figyelembe, ha a szabadalmi hivatalnak nem volt lehetősége engedélyezés előtt megvizsgálni egy bizonyítékot”.

F) New York állam Déli Körzeti Bírósága 2011. augusztus 10-én hozott döntésében elutasította a *Design House of Christian Louboutin* (Louboutin) arra irányuló keresetét, hogy tiltsa el az *Yves Saint Laurent America, Inc* (YSL) céget piros cipőtalpra vonatkozó védjegyének használatától.

A Louboutin 2008 óta birtokolja a 3 361 597 számú lajstromozott védjegyet a lábbelik talpán használt piros színre. Hölgyek világszerte hön óhajtanak Louboutin-féle piros talpú cipőkben járni. A per megindítása előtt a Louboutin széles körben érvényesítette piros talpú cipőire vonatkozó jogait, és ezt a jogát az YSL előtt senki nem vonta kétségbe. Az ügy szembeállítja a francia cipődivatházat a francia ruhadivatházzal, de a döntés befolyásolni fogja az egész divatipart a csúcstermékektől a tömegtermékekig. Kockán forog a divatszínék használatának szabadsága egy védjegytulajdonos jogaival szemben.

2011 áprilisában a Louboutin New York állam Déli Körzeti Bírósága előtt pert indított az YSL ellen bitorlás és hamisítás miatt, különösen kifogásolva az YSL 2011. évi kollekciójából négy cipőmodellt, amelyek mindegyike különböző színekben volt kapható, ideértve olyan cipőket is, amelyek teljesen pirosak (vagy teljesen kékek, sárgák stb.) voltak. A Louboutin ezek közül csak a piros színűeket kifogásolta. Ezzel szemben az YSL ellenkeresetet nyújtott be, többek között a Louboutin piros színre vonatkozó lajstromozásának törlését kérve.

Victor Marrero bíró 32 oldalas döntésében megállapította, hogy a piros szín az állítólag bitorló termékeken használva „díszítő és esztétikai célokra szolgál, és nagyfokú versenyt idéz elő” a divatiparban, majd így folytatta: „Nem valószínű, hogy a Louboutin képes lenne bizonyítani vörös cipőtalpra vonatkozó védjegyének oltalmazhatóságát, még ha a piacon elegendő nyilvános elismerést szerzett is, és így másodlagos jelentésre tett szert.”

A bíróság nemcsak hogy elutasította a Louboutin arra irányuló keresetét, hogy az YSL-t tiltsák el a piros cipők forgalmazásától, ami állítólag bitorolta az ő lajstromozott védjegyét, hanem arra is késznek mutatkozott, hogy törölje a Louboutin-védjegy lajstromozását.

Marrero bíró döntése, amellyel megtagadta a Louboutin eltiltásra irányuló kérelmét, nagymértékben függött a ritkán használt esztétikai funkcionalitás tanától. A bíró hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság precedensértékű döntésére, amely megállapította, hogy „egy szín önmagában néha védjegyként oltalmazható lehet, ha ez a szín másodlagos jelentésre tett szert, és ezért azonosít és megkülönböztet egy sajátos terméket, kivéve, ha funkcionális, vagyis ha a szín lényeges a termék használatához vagy céljára, vagy befolyásolja a termék árát vagy minőségét.”

Megállapítva, hogy a védjegy törvény szempontjából a divatpiacon a szín nem csupán forrás megjelölésére szolgál, hanem elsődlegesen díszítési és esztétikai célokat is, a bíróság úgy értelmezte a számára feltett szűk kérdést, hogy vajon a szövetségi védjegy törvény kiterjeszti-e az oltalmat egy egyetlen színből álló olyan védjegyre is, amelyet a divatiparban előállított ruházati cikk minőségének a meghatározására használnak.

Marrero bíró döntése hosszú fejtegetést tartalmaz, amely összehasonlítja a cipőipari óriások közötti vitát a francia impresszionista Monet és a spanyol kubista Picasso közötti feltételezett vitával, majd megállapítja, hogy a területek megoszlanak a színtől mint nélkülözhetetlen közegetől való függés és az esztétikai kihívásnak a fogyasztó általi gyakorlása között. A színt mint az áruk kritikus kellékét azonosította, amely kreatív funkciót tölt be. Megállapította, hogy egy művész számára egy teljes színárnyalat tulajdonlásának az engedélyezése indokolatlanul gátolná nem csupán a kereskedelmet és a versenyt, hanem magát a művészetet is. „A szín egy további jelentős, nem védjegyfunkciót is ellát: kielégíti az arra irányuló nemes ösztönt, hogy a szépség jogos érzetét kölcsönözzük általános és szükséges dolgoknak”. Marrero ezután leszögezte, hogy a Louboutin igénye a piros talp tulajdonlására meggátolná a versenyt nem csupán a divatcipők területén, hanem egyéb női ruházati cikkek területén is, majd megállapította, hogy a Louboutin vörös talpra vonatkozó lajstromozásának érvényessége a per fő kérdése, és elrendelte, hogy a felek egy héttel később jelenjenek meg egy megbeszélésre, amelyen a Louboutinnek bizonyítania kellene, hogy miért ne kelljen törölni a piros talpra vonatkozó lajstromozást.

2011. augusztus 12-én, vagyis két nappal Marrero döntése után a Louboutin benyújtotta fellebbezését a második körzet Fellebbezési Bíróságánál, amelynek azt kell eldöntenie, hogy az alsófokú bíróság tévedett-e megállapításaiban és következtetéseiben.

A Louboutin kérte az ügy gyorsított felülvizsgálatát.

G) Az amerikai *Apple* és a dél-koreai *Samsung* elszánt szabadalmi háborút vív, amely kiterjed többek között Ausztráliára, az Amerikai Egyesült Államokra és Hollandiára.

A háború az Egyesült Államokban 2011 áprilisában kezdődött, amikor az *Apple* bitorlási pert indított a *Samsung* ellen Kaliforniában, azt állítva, hogy a *Samsung Galaxy* telefonjai és táblagépei bitorolják szabadalmait, és törvénytelenül másolják *iPhone*-jainak és *iPad*-jeinek

a mintáját és működési elemeit. A Samsung ezt a támadást azzal az állítással viszonozta, hogy az Apple megsértette drót nélküli számítógép-hálózatra vonatkozó számos szabadalmát.

Ezután mindkét fél képviselői bonyolult bizonyítási eljárásokat indítottak, amelyek során Lucy Koh körzeti bíró kifogásolta, hogy a felek álláspontjukat vég nélküli beadványokkal és DVD-letétekkel próbálják igazolni, miközben egyik fél sem ismeri el a másik által benyújtott bizonyítékok megalapozottságát, és nem követik a bíró arra vonatkozó részletes útmutatását, hogy javaslataik megtétele előtt szakértőik személyesen üljenek össze megbeszélésre. Ezért a bíró elutasította az Apple javaslatát (motion), megállapítva: „A felek semmilyen szempontból nem követték a bírói utasításokat. ... Ezért a bíróság kénytelen elutasítani a bíróságnak benyújtott átiratokban és DVD-kben foglalt következtetéseket.”

Az ügyből az a tanulság vonható le, hogy a felek képviselőinek még a legbonyolultabb jogi viták esetén is együtt kell működniük abban, hogy a tárgyaláshoz közös alapot találjanak.

Argentína

Az argentin védjegygyakorlat általánosan elfogadja azt a szempontot, hogy a lajstromozható védjegynek egyértelműen megkülönböztethetőnek kell lennie egyéb lajstromozott jelzésekkel. A gyógyászati termékeken alkalmazott védjegyek esetében az összetévesztés valószínűségének megállapításakor azonban az argentin bíróságok a múltban tág követelményeket alkalmaztak a védjegyek összehasonlításakor, mert abból indultak ki, hogy a fogyasztók óvatosabbak a gyógyszeres vásárlásakor még a recept nélkül kapható termékek esetén is. Minthogy azonban a gyógyászati termékek területén az összetévesztés lehetősége súlyos következményekkel járhat, újabban úgy döntöttek, hogy az összetévesztés valószínűségének megítélésekor szigorúbb követelményeket kell alkalmazni.

A Polgári és Kereskedelmi Ügyek Szövetségi Fellebbezési Bírósága a *Rodriguez Cadahia v. Sanofi Pasteur*-ügyben 2011. március 18-án hozott döntésében helyt adott a FLUVAXIM védjegy tulajdonosa által benyújtott felszólalásnak az AVAXIM védjegy lajstromozása ellen, mert mindkét védjegy ugyanabba az osztályba tartozik, és mindkettő gyógyszerre vonatkozik.

A bíróság kifejtette, hogy ilyen körülmények között az összehasonlításnak különösen szigorúnak kell lennie, mert a gyógyszertárakban árusított gyógyszereket általában megfelelő gyógyszerési fokozat nélküli segédek adják ki. Ezért nem lehet feltételezni, hogy akár a csak receptre kiadható gyógyszerek kiadását mindig ellenőrzés előzi meg. Megállapította továbbá, hogy a kérdéses védjegyek hasonlóságai felülmúlják azok különbségeit, ezért az AVAXIM védjegy nem elégíti ki azt a követelményt, hogy egy védjegynek világosan megkülönböztethetőnek kell lennie.

Brazília

A) A Brazil Szabadalmi és Védjegy hivatal 2012. január 3-án publikált egy határozatot bizonyos bejelentésfajták új számozási módszeréről, amely 2012. január 2-án lépett hatályba, és szabadalmi, ipariminta-, valamint földrajziárjelző-bejelentésekre vonatkozik.

Az új számozási módszer szerint a felsorolt bejelentéseknek a jegyzékbe vételkor, vagyis az alakvizsgálat előtt kell sorszámot adni. Így meg fog szűnni az a korábbi gyakorlat, amely szerint hosszú ideig várni kellett, amíg a brazil bejelentésekre bejelentési számot adtak.

B) 2011 augusztusában módosították a hivatal működési szabályzatát, mert annak 132/06 szakaszába 2. bekezdésként beiktatták az alábbi szabályozást.

Egy bejelentő kérheti bejelentésének soron kívüli vizsgálatát, ha bizonyítja, hogy: a) 60 éves vagy annál idősebb; b) bejelentésének tárgyát egy harmadik fél az ő engedélye nélkül megvalósította; vagy c) a szabadalom engedélyezése a feltétele annak, hogy találmánya megvalósításához ösztöndíjat vagy pénzügyi támogatást kapjon, vagy beruházási alapoktól vagy egyéb forrásokból pénzhez jusson.

Harmadik személyek kérhetik egy szabadalmi bejelentés soron kívüli vizsgálatát, ha bizonyítják, hogy a bejelentő a bejelentés tárgyának engedély nélküli gyakorlatba vételével vádolja őket.

A törvénymódosítás szerint nem minősül újdonságrontónak egy találmány vagy használati minta publikálása a szabadalmi bejelentés napját megelőző 12 hónapon belül, ha a feltalálótól, vagy ha közvetlenül a feltalálótól származó tájékoztatás alapján harmadik féltől származik. A korábbi törvény szerint a tájékoztatásra vonatkozó türelmi idő csak szabadalmak esetében volt 12 hónap, használati minták esetén ez az idő 6 hónap volt.

Brunei

2011. november 17-én Brunei (hivatalos nevén: Brunei Darussalem; országkódja: BN) létbe helyezte a Párizsi Uniós Egyezményhez való csatlakozás okmányát. Ezzel az uniós tagállamok száma 174-re nőtt. Brunei számára a nemzetközi egyezmény 2012. február 17-én vált hatályossá.

Dél-Korea

A) A dél-koreai szabadalmi törvényt számos pontban módosították. A főbb változásokat az alábbiakban foglaljuk össze.

– A halasztott vizsgálat kérelmezésének időhatárát az érdemi vizsgálat kérelmezésének időpontjától számított 18 hónapról 24 hónapra hosszabbították meg.

– A bejelentő kérheti, hogy a megadott szabadalmat a megjelölt idegen nyelvre lefordítva adják meg.

- A bejelentési illetéket hitelkártyával is be lehet fizetni.
- 5% kedvezményben részesül az, aki az évdíjat három évre vagy ennél hosszabb időre előre kifizeti.

B) A Dél-koreai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal bejelentette, hogy az engedélyezett szabadalmak száma elérte az 1 milliót.

Dél-Korea a negyedik ország, amelyben 1 millió lajstromozott szabadalom van, és ilyen téren az Amerikai Egyesült Államokat, Kanadát és Japánt követi.

További sajátos vonás, hogy e szabadalmaknak majdnem a kétharmadát az elmúlt tíz évben engedélyezték, ami nagyrészt az információtechnológia és a félvezetők területén bekövetkezett gyors fejlődésnek tulajdonítható.

Bár az engedélyezett szabadalmak számának növekedését várják, azonban a dél-koreai nagyvállalatok a mennyiségről egyre inkább a minőségre helyezik át a súlyt a szabadalmi bejelentések benyújtásakor.

Egyesült Királyság

A) A *Schütz (UK) Ltd. v. Werit (UK) Ltd.*-ügyben az Egyesült Királyság Fellebbezési Bírósága (UK Court of Appeal) érvénytelenítette a Szabadalmi Bíróság (Patent Court) Floyd nevű bírójának a döntését. Floyd bíró úgy ítélkezett, hogy az alperes nem bitorolt, amikor újragyártotta a felperes használt termékeit. Az újragyártás abból állt, hogy az alperes eltávolított egy ipari tartály belső részét képező kalitkába zárt műanyag palackot, és azt egy új palackkal helyettesítette. Floyd bíró az angol és a német joggyakorlat alapján vette szemügyre a tiltott gyártást vagy a megengedett javítást szabadalmazott termékeken, és arra a következtetésre jutott, hogy a helyes megközelítés szerint „meg kell kérdezni, hogy amikor a kérdéses részt eltávolítják, a visszamaradt rész az igénypont teljes találmányi fogalmát testesíti-e meg”.

Fellebbezés után a fellebbezési bíróságnál Lord Jacob bíró úgy összegezte az ügy lényegét, hogy az igénypontok szerint a tartálynak egy kalitkán belül kell tartalmaznia egy palackot, de az igénypont új és találmányi vonásai a kalitkára, nem pedig a palackra irányulnak. A német joggyakorlat szerint ilyen esetben egy bíró azt mondaná, hogy természetesen nem jelent bitorlást a palack kicserélése. Jacob bíró határozottan elutasította a német bírósági joggyakorlatot, és a Lordok Házának (az angol Legfelsőbb Bíróság) a *United Wire Limited v. Screen Repair Services*-ügyben 2000-ben hozott döntését követte, amely szerint a törvény céljaira a gyártás és a javítás kölcsönösen kizárják egymást. Így Jacob bíró szerint az Egyesült Királyságban az egyetlen alkalmazható példa szerint azt kell vizsgálni, hogy a kifogásolt cselekedet gyártásnak tekinthető-e, figyelembe véve a szabadalmazott termék természetét.

Jacob bíró világos jogi elemzésének egy sajnálatos következménye, hogy a tiltott gyártás és a megengedett javítás közötti határvonal homályos marad.

A döntés eredménye, hogy az Egyesült Királyságban a szabadalomtulajdonosok jelentős mértékű ellenőrzést gyakorolhatnak a pótalkatrész-szállítás fölött, ha igénypontjaik megfelelően vannak szövegezve.

Ugyanakkor ez a döntés egy használt termék menthető részeinek újrahasznosítására is vonatkozik új, eladható termék létesítése céljából, amelyet az eredeti gyártó termékének versenytársaként lehet árusítani. Jacob bíró megvilágította a különbséget egy használt termék újbóli eladás céljából való újrahasznosítása és a terméknek további használat céljából történő javítása között, hogy ezzel megkülönböztesse az ügy tényein alapuló angol esetjogot a némettől.

B) A tárgyalta ügyben a felperes az *LG Electronics Inc.* (LG) dél-koreai elektronikai cég volt, amely azt állította, hogy a *Sony Europe & Ors* (Sony) bitorolta három blu ray-szabadalmát. A Sony azzal védekezett, hogy a szabadalmak újdonsághiány és a feltalálói tevékenység hiánya miatt érvénytelenek, és ezért megvonási ellenkeresetet nyújtott be. A döntő anterioritás egy olyan dokumentum volt, amely ismertette a DVD leírását. A vita középpontjában az a kérdés állt, hogy ez a dokumentum a köz számára hozzáférhető volt-e. Az LG azt állította, hogy a DVD-leírás csak titkossági megszorítással vagy díjfizetés ellenében volt hozzáférhető. Az LG a Szabadalmi Bíróság döntését kérte a kérdésben.

Az LG három dologgal támasztotta alá álláspontját. Először: a DVD-leírás fedőlapján egy egyéni séma található, és minden egyes lapján az alábbi figyelmeztetés olvasható: „Ne másold. Copyright 1996/1997. Minden jog fenntartva. Bizalmas.” Az irat első látásra elfogadhatóan bizalmasnak tűnik.

Másodszor: a DVD-leírás csak 5 dollár díj befizetése és egy New York állam törvénye szerinti nyilvánosságra nem hozási bejegyzés (non-disclosure-agreement, NDA) aláírása ellenében férhető hozzá. Az NDA sajátos titkossági rendelkezéseket tartalmaz, ideértve egy olyan szakaszt, amely a dokumentum használatát termékek kereskedelmi fejlesztése lehetőségének kiértékelésére korlátozza. A jövőbeni fejlesztőknek is egy olyan licenciamegállapodást kell kötniük, amely titkossági és korlátozási előírásokat tartalmaz.

Harmadszor: a *DVD FLLC*, egy, a DVD-konzorcium által a DVD-formátum adminisztrációjára létrehozott társaság megerősítette a DVD-formátum bizalmas jellegét és azt, hogy ez a bizalmas jelleg kizárja, hogy valaha is a technika állásához tartozónak minősüljön.

Az LG a *Qualcomm Inc. v. Nokia Corp.*-ügyben Floyd bíró által 2008-ban tett állításra támaszkodott, amely szerint egy dokumentum akkor hozzáférhető a köz számára, ha „egyetlen személy azt a törvény és a méltányosság alapján szabadon felhasználhatja a saját számára”, de a közlés nem tartalmazhat érvénytelenítő kitételt, ha van titkossági záradék. Floyd bíró kategorikusan elutasította azt a nézetet, hogy amikor egy dokumentumot minden érdekelt személynek eljuttatnak, azt a köz számára hozzáférhetőnek kelljen tekinteni, ha a dokumentumot bizalmasan szolgáltatják ki.

A Sony az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) műszaki fellebbezési tanácsainak három döntésére hivatkozott, amelyeket Floyd bíró számára nem idéztek a Qualcomm-ügyben. Ezek közül a *Daikin Industries*-ügyben hozott, T 50/02 sz. döntés körülményei hasonlítanak a jelen ügyéhez, amennyiben az anterioritás titkossági kötelezettséggel érkezett, és csak 6 dollár díj lefizetése ellenében volt használható. A műszaki fellebbezési tanács elutasította

a fellebbező félnek azt az érvelését, hogy egy dokumentum csak akkor hozzáférhető, ha valamennyi érdekelt fél korlátozás nélkül hozzájuthat annak tartalmához. A tanács szerint „elegendő, ha az összes érdekelt fél tudomást szerezhetett saját céljaira a dokumentum tartalmáról, még ha nincs is joguk annak harmadik személyek részére történő közzétételére. A köz számára való hozzáférhetőség azt jelenti, hogy az információ bármely érdekelt személy részére elérhető, aki az információ megszerzése után azt szabadon felhasználhatja saját ipari céljaira.”

A Sony azt állította, hogy a *Daikin*-ügyben a helyzet hasonló volt a jelen körülményekhez, mert a DVD-ipar több száz cége kapott másolatot a DVD-leírásról. A Szabadalmi Bíróság azon a véleményen volt, hogy a Sonynak valódi kilátása van a sikerre, mert az érdekelt feleknek lehetőségük volt arra, hogy tudomást szerezzenek a DVD-leírás tartalmáról saját céljaikra.

E nézet ellenére azonban a Szabadalmi Bíróság egyetértett az LG-vel abban, hogy helye van vitának, mert a helyzet nem annyira világos, mint amilyennek Floyd bíró számára tűnt a *Qualcomm*-ügyben. A jelen ügyben meg kellett határozni a tényeket, mielőtt a törvény alapján elhatározásra jutnának.

A Szabadalmi Bíróság megállapítása szerint az LG bizonyította, hogy a DVD-leírás első látásra bizonyíthatóan bizalmas, de ugyanakkor hasonló módon a Sony is bizonyíthatja egy bírósági tárgyaláson, hogy az összes érdekelt félnek lehetősége volt ismereteket szerezni a dokumentum tartalmáról, vagyis hogy a dokumentum a köz számára hozzáférhető, sőt, a dokumentum tartalma a technika állásának is része lehet, és így a szakemberek tudásához is tartozhat. Tisztázásra szorul az a kérdés is, hogy ez a lehetőség a dokumentum tartalmát érdektelenné tette-e újdonság vagy kézenfekvőség szempontjából.

További bonyodalmat jelentett, hogy a Sony szerint ő és a Panasonic volt jogosult a szabadalmakra, nem pedig az LG. A DVD-leírás a blu ray-technológia fejlesztésének kiindulási pontjaként volt tekinthető, ami alátámasztja a Sony ügyét az általános ismeret és jogosultság szempontjából.

Még ha a bíróság helyt adna is a jelen kérelemnek, és arra következtetne, hogy az LG jogosan kérte a döntést a DVD-leírás ismertségével kapcsolatban, ez a leírás továbbra is a vita középpontjában marad.

A jelen körülmények között a Szabadalmi Bíróság úgy döntött, hogy az adott szakaszban nem lenne kielégítő véglegesen dönteni a kérdéses dokumentum köz számára való hozzáférhetőségéről, ezért a kérelmet 2011. július 27-én elutasította.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Benoît Battistelli, az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke 2011. november 29-én a kínai Chongqingben a szokásos kétoldalú együttműködési találkozón egyezményt írt alá Tian Lipuval, a Kínai Szellemijogvédelmi Hivatal elnökével. Az egyezmény alapján az eu-

rópai és a kínai bejelentéseket gépi fordítással hozzáférhetővé teszik a kínai, illetve az európai szakemberek számára.

Ez az egyezmény új lehetőségeket kínál az újítóknak és a szabadalmi rendszer használóinak ahhoz, hogy hozzáférjenek a műszaki információ egy olyan óriási részéhez, amely mostanáig nyelvi akadály miatt rejtve volt. A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) szerint 2010-ben mintegy 1,8 millió szabadalmi bejelentést nyújtottak be, amelyeknek egy jelentős része Európából és Kínából származik. Az egyezmény mindkét területen nagymértékben javítani fogja az új technológiák hatékonyabb elterjedését.

B) Az ESZH 2011. augusztus 31-i keltezéssel közleményt bocsátott ki második írott vélemény kiadásáról a PCT II. szakasza szerinti eljárásban. E közlemény szövegét az alábbiakban foglaljuk össze.

1. Bevezetés

1.1. Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) nemzetközi elővizsgáló hatóságként (International Preliminary Examining Authority, IPEA) működve felülvizsgálta a PCT 66.4 szabálya szerinti gyakorlatát. E szabály alapján bármely IPEA kibocsáthat egy vagy több további írott véleményt a nemzetközi elővizsgálati jelentés (international preliminary examination report, IPER) elkészítése előtt.

1.2. Az alábbi, 2–6. pontban részletezett új gyakorlat további lehetőséget szolgáltat az IPEA szerepében eljáró EPO számára a bejelentővel folytatott párbeszédre.

2. Új gyakorlat a PCT 66.4 szabálya szerint

2.1. Egy negatív IPER kiadása előtt az EPO rendszerint ki fog adni egy további írott véleményt (second written opinion, SWO), amelyben határidőt ad meg a bejelentő számára az SWO-ban foglalt kifogások megválaszolására további módosítások és/vagy érvek benyújtásával. A második írott vélemény kiadását nem kell kérni. Az IPER-t negatívnak kell tekinteni, ha a bejelentőt olyan hiányosságról tájékoztatja, amelyre az EPC 161(1) szabálya szerint válaszolnia kell, ha meg akarja indítani az európai nemzeti szakaszt. Ha az IPER csupán csekély vagy semmilyen kifogást nem tartalmaz, pozitívnak tekinthető.

2.2. Egy második írott véleményt akkor ad ki az ESZH, ha a bejelentő időben benyújtott alapos választ ad az ESZH mint nemzetközi kutatási hatóság (ISA) által kiadott írott véleményre (WO-ISA) (lásd az alábbi 3. pontot) vagy az ESZH által IPEA-ként kiadott első írott véleményre (lásd az alábbi 4. pontot).

3. Eljárás, ha az ESZH ISA-ként járt el a nemzetközi bejelentés kapcsán

3.1. Ha az ESZH ISA-ként járt el egy nemzetközi bejelentés kapcsán, az általa kiadott írott vélemény (WO-ISA) első írott véleménynek tekintendő a PCT II. szakasza szerinti eljárásban [PCT 66. 1.bis(a) szabály].

3.2. Egy második írott véleményt ad ki az ESZH akkor, ha

- a bejelentő olyan módosítást és/vagy érveket nyújtott be, amelyeket figyelembe kell venni a nemzetközi elővizsgálatban [PCT 66.1(a)–(d) és 66.4bis szabály] és
- olyan kifogások állnak fenn, amelyek miatt az IPER negatív lenne, ha a bejelentés pillanatnyi állása alapján adnák ki.

4. Eljárás, ha az ESZH nem ISA-ként járt el a nemzetközi bejelentés kapcsán

4.1. Ha a WO-ISA-t egy másik, ISA-ként eljáró nemzetközi hatóság adta ki, a WO-ISA-t nem tekintik (első) írott véleménynek az ESZH mint IPEA előtti nemzetközi elővizsgálati eljárásban [PCT 66.1bis(b) szabály]. Ilyen esetekben az ESZH IPEA-ként járva el egy első írott véleményt ad ki, ha van bármilyen kifogása. A bejelentő módosítások és/vagy érvek benyújtásával válaszolhat erre a közlésre a benne foglalt határidőn belül.

4.2. Az ESZH egy második írott véleményt ad ki, feltéve, hogy:

- a bejelentő módosításokat és/vagy érveket nyújtott be az előírt határidőn belül az első írott véleményben foglalt kifogások elhárítására [PCT 66.1bis(c) és 66.2 szabály] és
- olyan kifogások vannak érvényben, amelyek miatt az IPER negatív lenne, ha a bejelentés állása alapján adnák ki.

5. Kérelem távbeszélő-konzultáció iránt

5.1. Az IPER elkészítése előtt a bejelentő kérelmet nyújthat be távbeszélő-konzultáció iránt. Az ESZH ilyen kérelemnek rendszerint csak egyszer ad helyt (PCT 66.6 szabály). A PCT 66.4 szabály alapján az új gyakorlat következtében a távbeszélő-konzultációra vonatkozó eljárást a következőképpen módosították.

5.2. Ha a bejelentő egy második írott vélemény előtt kér távbeszélő-konzultációt, megküldik számára a távbeszélő-konzultációról készített jegyzőkönyvet az abban megadott határidőn belül a további módosítások és/vagy érvek benyújtására vonatkozó felhívással együtt. Második írott véleményt nem adnak ki, mert ez az eljárás lehetővé tesz a fenti 2. pontban ismertetett eljárással összevethető párbeszédet.

5.3. Ha a bejelentő távbeszélő-konzultációt és/vagy egy második írott véleményt kér az IPER elkészítésének időpontja előtt, az ESZH-ra mint IPEA-ra van bízva a döntés a legmegfelelőbb módon való eljárásról, és az elővizsgáló vagy távbeszélő tanácskozik a bejelentővel (lásd az 5.2. pontot), vagy pedig egy második írott véleményt ad ki (lásd a 2. pontot).

5.4. Ha a bejelentő egy második írott vélemény kiadása után, de az IPER elkészítésének időpontja előtt kér távbeszélő-konzultációt, a távbeszélő-konzultáció jegyzőkönyvét megküldik számára további módosítások és/vagy érvek benyújtására való felhívás nélkül, és ilyen nem is fogadnak el, hacsak nem ebben egyeztek meg a távbeszélő-konzultáció alatt.

6. Válaszadási határidő

A második írott véleményre vagy adott esetben (lásd az 5. pontot) a távbeszélő-konzultáció jegyzőkönyvét kísérő felhívásra vonatkozó válasz határideje rendszerint két hónap, és nem lehet rövidebb egy hónapnál [PCT 66.2(d) szabály].

7. Hatálybalépés

Az új gyakorlat olyan nemzetközi bejelentésekre vonatkozik, amelyeknél az IPER elkészítésének határideje a PCT 69.2 szabálya szerint 2011. december 1-jén vagy ezt követően jár le, kivéve, ha az IPER-t 2011. október 1-je előtt adták ki. (Itt megjegyezzük, hogy a gyakorlatban az IPER elkészítésének határideje a legtöbb esetben a legkorábbi elsőbbség napjától számított 28 hónap.)

C) A G 1/09 sz. döntésben a Bővített Fellebbezési Tanács megállapította, hogy egy olyan európai szabadalmi bejelentés, amelyet a Vizsgálati Osztály határozatával elutasítottak, az ESZE 36(1) szabálya értelmében a fellebbezési határidő lejártáig még függő, ha nem nyújtottak be fellebbezést.

A tanács kifejtette, hogy egy „függő (korábbi) európai szabadalmi bejelentés” olyan állapotban van, amelyben az anyagi jogok még fennállnak. Annak a kérdésnek a megválaszolásakor, hogy meddig állnak fenn olyan anyagi jogok, amelyek európai szabadalmi bejelentésekből következnek, a Bővített Fellebbezési Tanács különbséget tett a bejelentés elutasítása és egy szabadalom megadása között. Egy, a Vizsgálati Osztály által elutasított szabadalmi bejelentés az ESZE 36(1) szabálya szerint a fellebbezési határidő lejártáig függő marad, és a következő napon megszűnik függő lenni, ha nem nyújtottak be fellebbezést. Ezzel szemben engedélyező végzés esetén az európai szabadalmi bejelentés függése az engedélyezésre utaló közlés előtti napon ér véget, mert ettől az időponttól kezdve az anyagi jogok nem a szabadalmi bejelentésből, hanem a megadott szabadalomból következnek.

D) A T 314/06 sz. döntésben a tanács elutasította a Vizsgálati Osztály azon érvelését, hogy az ESZE/1973 76(1) szakasza második mondatának követelményei csak akkor teljesülnek, ha egy megosztott bejelentés igénypontjai a korábbi bejelentés igénypontjaiból a benyújtott szövegezés szerint levezethetők, és nem csak a leírásból.

A Vizsgálati Osztály érvelését különösen a harmadik személyek jogbiztonságával kapcsolatos megfontolásokra alapozta. A tanács a G 1/06 sz. döntésre utalt, amelyben a Bővített Fellebbezési Tanács kifejtette, miért van harmadik személyek jogbiztonsága védve, ha az ESZE/1973 76(1) szakasza mondatát úgy értelmezik, hogy az a korábbi bejelentés teljes műszaki tartalmára vonatkozik a benyújtott szövegezés szerint, és nem csupán a benne igényelt tárgyra. Ebben az esetben a döntő kérdés tehát így hangzik: a tárgy közvetlenül és egyértelműen levezethető-e a korábbi bejelentés teljes műszaki tartalmából a benyújtott szövegezés szerint.

E) A T 961/09 és T 962/09 sz. döntésben a tanács megállapította, hogy a G 1/05 és a G 1/06 sz. döntés szerint az ESZE 76(1) szakaszának teljesítésére vonatkozó vizsgálat alkalmával lényegileg ugyanazt a fő követelményt kell alkalmazni, mint az ESZE 123(2) szakasza esetén. A szakembernek tehát a megosztott bejelentés tárgyát is közvetlenül és egyértelműen le kell tudnia vezetni a korábbi törzsbejelentés kinyilvánításából a benyújtott szövegezés szerint, ahol a kinyilvánítást az igénypontok, a leírás és a rajzok összessége határozza meg, amelyet összefüggésében kell szemlélni.

F) A Bővített Fellebbezési Tanács G 2/08 számú döntése szerint az ESZE 54(5) szakasza nem zárja ki, hogy egy olyan gyógyszer, amelyet egy betegség kezelésére már felhasználtak, ugyanazon betegség egy másik gyógyászati kezelésénél felhasználva szabadalmaztatni lehessen.

A szabadalmazhatóság akkor sincs kizárva, ha a technika állásából még nem ismert egyetlen igényponti jellemző az adagolási utasítás. Az ESZE 54(5) szakasza szerint most célhoz

kötött termékoltalom adható egy ismert gyógyszer minden további sajátos alkalmazására gyógyászati kezelésre szolgáló eljárásban. A tanács döntése azt is megállapítja, hogy egy olyan igénypont, amelynek újdonsága csak egy gyógyszer új gyógyászati alkalmazásában rejlik, már nem szövegezzhető meg az úgynevezett svájci igénypont formájában.

G) A Bővített Fellebbezési Tanács a G 2/07 és a G 1/08 számú döntésben leszögezte, hogy a szabadalmazásból alapvetően ki van zárva egy olyan, nem mikrobiológiai növénytermesztési eljárás, amely egész növénygenomok ivaros keresztezési lépéseiből és ezt követően növények szelektálásából áll, mert az ESZE 53b) szakasza értelmében „lényegileg biológiai”.

H) A T 219/09 számú döntés ügyében a tanács rámutatott, hogy a megalapozott eset-jog szerint általában nem megengedett egy igénypont megváltoztatásakor jellemzők egy sorozatából olyan elkülönített jellemzőket kiragadni, amelyek eredetileg csak egymással kombinálva (például a leírásban egy meghatározott kiviteli alakban) voltak kinyilvánítva. Egy ilyen változtatás közbenső általánosításhoz vezet, minthogy az igényelt tárgyat tovább korlátozza ugyan, azonban ennek ellenére jellemzők egy nem kinyilvánított kombinációjára irányul, amely tágabb, mint az eredeti összefüggésben kinyilvánított kombináció. Ez csak akkor megengedett, ha nem áll fenn semmiféle egyértelműen felismerhető funkcionális vagy szerkezeti kapcsolat a sajátos kombináció jellemzői között, és a kiragadott jellemző nincs elválaszthatatlanul kapcsolatban ezekkel a jellemzőkkel.

I) A T 1635/09 sz. döntésben a tanács a G 1/83 és a G 2/88 sz. döntésre hivatkozva kifejtette, hogy egy anyag vagy anyagkeverék gyógyszerként történő alkalmazására vonatkozó igénypont átalakítása sajátos célú, svájci igényponttá vagy egy sajátos alkalmazásra korlátozott termékigényponttá az ESZE 54(5) szakasza szerint az oltalmi kör tágításához vezet.

Az Európai Unió Bírósága

A) Az Európai Unió Bírósága (CJEU) 2011. október 18-án döntést hozott a *Brüstle v. Greenpeace*-ügyben. A döntés megállapítja, hogy a Brüstle-féle őssejtek csak akkor szabadalmazhatók, ha olyan eljárással nyerték őket, amely nem jár humán embrió elpusztításával.

Az ügy előzménye, hogy Oliver Brüstle professzor a Bonni Egyetemen feltalált egy eljárást embrionális őssejtekből neurológiai állapotok, így Parkinson-kór kezelésére alkalmas sejtek előállítására. Az általa 1997-ben kapott német szabadalom ellen felszólalt a Greenpeace arra hivatkozva, hogy a szabadalom nem egyeztethető össze az 1998-as európai biotechnológiai irányelvekkel. A Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespatentgericht, BPG) a Greenpeace-nek adott igazat, és Brüstle szabadalmát érvénytelennek nyilvánította.

Brüstle a Szövetségi Legfelsőbb Bírósághoz (Bundesgerichtshof, BGH) nyújtott be fellebbezést. A BGH kérdéseket intézett a CJEU-hoz egy humán embrió meghatározásával és az-zal kapcsolatban, hogy a humán embriót felhasználó szabadalmak definíciószerűen érvénytelenek-e az élet minden szakában. A biológiai irányelv 6. cikke ugyanis kizárja bizonyos biotechnológiai találmányok szabadalmazhatóságát, ideértve a humán embriók alkalmazását ipari vagy kereskedelmi célokra, azonban nem ad meghatározást a humán embrióra.

A CJEU az első kérdéssel kapcsolatban megállapította, hogy a „humán embrió” fogalmat tágan kell értelmezni, és így bármilyen humán petét humán embriónak kell tekinteni mielőtt meg van termékenyítve, ha ez a pete emberi lényé tudna fejlődni. A CJEU azt is megerősítette, hogy a humán embrió olyan sejteket foglalhat magában, amelyeket mesterséges módszerekkel állítottak elő, így például olyan sejteket, amelyeket Dolly bárány létrehozására használtak fel, és amelyek elkezdhetik az emberi lényé való fejlődést.

Bár a feltett kérdés szerint a CJEU-nak arra is felelnie kellett volna, hogy a „humán embrió” fogalom blasztocitából eltávolított olyan pluripotens őssejtekre is vonatkozik-e, mint amelyek Brüstle találmányában szerepelnek, a CJEU kifejtette, hogy nem kell figyelembe venni orvosi vagy etikai jellegű kérdéseket, mint ez, és ehelyett csupán a biológiai irányelv vonatkozó rendelkezéseinek jogi értelmezésére kell szorítkozni. Ezért ebben a kérdésben a döntést a kérdező bíróságnak (a Brüstle-ügyben a BGH) kell meghoznia.

A CJEU-nak abban a kérdésben is állást kellett foglalnia, hogy miként értelmezendő a biológiai irányelv 6. cikkében használt „humán embriók felhasználása ipari vagy kereskedelmi célokra” kifejezés, és hogy különbséget kell-e tenni tudományos kutatásra (miként Brüstle szabadalmában) történő vagy pusztán kereskedelmi eljárásban való felhasználás között. A CJEU azon a véleményen volt, hogy a humán embriók felhasználása gyógyászati vagy diagnosztikai célokra szabadalmazható, azonban nem szabadalmazható felhasználásuk pusztán tudományos kutatási célokra.

A CJEU-nak feltett kérdés arra is vonatkozott, hogy őssejtek szabadalmazhatók-e olyan esetben, amikor a szabadalom hallgat humán embriók felhasználásáról, de azokra ennek ellenére szükség van. E kérdés olyan helyzetre vonatkozik, amikor a szabadalom nem említi leírásában humán embriók felhasználását, azonban fel kell tételezni, hogy az őssejteket blasztocita állapotban levő humán embrióból kapják, és hogy az őssejt eltávolítása ennek az embriónak az elpusztítását eredményezi. A CJEU azon a véleményen volt, hogy egy találmány ki van zárva a szabadalmazhatóságból, amikor az eljárás elvégzése vagy humán embriók előzetes elpusztítását kívánja, vagy pedig azok előzetes felhasználását, még ha a szabadalmi leírásban ennek az eljárásnak a leírása – miként Brüstle találmányában – nem utal is humán embriók felhasználására.

Összegezve megállapítható, hogy a CJEU döntése szerint ahhoz, hogy egy őssejt ne legyen humán embriónak tekinthető, arra van szükség, hogy ne legyen képes emberi lényé fejlődni. Továbbá ahhoz, hogy egy őssejt szabadalmazható legyen, az szükséges, hogy olyan eljárással legyen előállítva, amely nem jár humán embrió elpusztításával.

B) A belga *Nicolai NV* (Nicolai) a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 2100/94/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nemesítője volt a Nicoter nevű új almafajtának. Ez az egyetlen, olyan almákat termő fajtája, amelyeket KANZI márkanéven értékesítenek. A Nicolai által a Nicoter almafajta tekintetében 2001. április 27-én benyújtott bejelentést a Közösségi Növényfajta Értesítőben 2001. június 15-én tették közzé.

Az említett bejelentéshez társuló növényfajta-oltalmi jogot a Nicolai 2002. szeptember 3-án apportként bevitte a *Better3fruit NV* (Better3fruit) nevű cégbe. Ezért a Nicoter fajtájú fák tekintetében megadott közösségi növényfajta-oltalom jogosultja jelenleg a Better3fruit. Szintén a Better3fruit a jogosultja az almák tekintetében bejelentett KANZI védjegynek.

2003-ban a Better3fruit és a Nicolai olyan hasznosítási szerződést kötött, amelynek értelmében a Nicolainak kizárólagos joga van a Nicoter fajtájú almafák termesztésére és értékesítésére.

2004. december 24-én a Nicolai 7000 darab Nicoter fajtájú almafát adott el J. Hustinnak. E jogügylet alapján Hustint semmiféle külön előírás nem köti a KANZI alma termesztése és a termény értékesítése kapcsán.

A Better3fruit és a Nicolai között 2003-ban létrejött hasznosítási szerződés 2005. január 20-án megszűnt. Az alapeljárás peres felei között vita tárgyát képező időpontban a Greenstar Kanzi Europe (GKE) megszerezte a növényfajta-oltalom által biztosított kizárólagos hasznosítási jogokat a Nicoter almafák tekintetében. Ennélfogva a GKE lett a Nicolai helyébe lépő hasznosító.

2007. december 4-én megállapították, hogy J. Goossens KANZI megnevezéssel jelölt almát értékesít. Az is kiderült, hogy az almát Hustin szállította Goossensnek.

E megállapítás alapján a GKE közösségi növényfajta-bitorlási keresetet indított Hustinnal és Goossensszel szemben. Az általa benyújtott, ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elbíráló Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Antwerpeni Kereskedelmi Bíróság) elnöke 2008. január 29-én határozatot hozott, amelyben megállapította, hogy Hustin és Goossens egyaránt megsértette a GKE növényfajta-oltalmi jogait.

Ezt a határozatot 2008. április 24-i ítéletével megváltoztatta a Hof van beroep te Antwerpen (Antwerpeni Fellebbezési Bíróság), mert úgy ítélte meg, hogy a Nicolai nem teljesítette a hasznosítási szerződésben vállalt kötelezettségeit, és egyúttal megállapította, hogy Hustin és Goossens nem követett el bitorlást a GKE növényfajta-oltalmi jogainak tekintetében, hiszen a Better3fruit és a Nicolai között létrejött hasznosítási szerződésben átvett korlátozó-sokra Hustinnal és Goossensszel szemben nem lehet hivatkozni.

A GKE felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a belga Fellebbezési Bíróságnál az Antwerpeni Fellebbezési Bíróság ítélete ellen. A Fellebbezési Bíróságnak kétségei merültek fel a közösségi növényfajta-oltalmi jogokra vonatkozó 2100/94/EK rendelet 16. cikke szerinti jogkimerülés hatályával kapcsolatban. Ezért úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatali kérelmével az alábbi két kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága (CJEU) elé.

1. Úgy kell-e értelmezni a 2100/94/EK rendelet 11(1) cikkével, 13(1)–(3) cikkével, 16., 27. és 104. cikkével együttesen értelmezett 94. cikkét, hogy a jogosult vagy a hasznosító bitorlási keresetet indíthat az ellen, aki azzal az anyaggal (terménnyel) folytat tevékenységet, amelyet a hasznosító értékesített részére vagy bocsátott rendelkezésére, ha a hasznosító

és a közösségi növényfajta-oltalmi jog jogosultja között létrejött hasznosítási szerződésben kikötött korlátozásokat ezen anyag (termény) értékesítése során megszegték?

2. Az 1. kérdésre adandó igenlő válasz esetén jelentőséggel bír-e e jogsértés vizsgálata szempontjából az a kérdés, hogy az előbb említett tevékenységet folytató személy tudott-e vagy tudnia kellett-e a hasznosítási szerződésben kikötött, fent említett korlátozásokról?

Az első kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a közösségi növényfajta-oltalom jogosultja vagy hasznosítója indíthat-e bitorlási keresetet egy olyan harmadik személlyel szemben, aki az anyagot egy másik hasznosítótól szerezte meg, és ez utóbbi anyag eladásánál nem tartotta be a jogosult és a másik hasznosító között létrejött hasznosítási szerződésben foglalt feltételeket.

Itt megjegyezzük, hogy az alapügy kizárólag azzal a kérdéssel kapcsolatos, hogy az új hasznosító, vagyis a GKE indíthat-e bitorlási keresetet azokkal a harmadik személyekkel, jelen esetben Hustinnal és Goossensszel szemben, akik az anyagot a korábbi hasznosítótól, vagyis a Nicolaitól szereztek be, amely cég ezen anyag értékesítése során megszegte a közösségi növényfajta-oltalom jogosultjával, vagyis a Better3fruittal kötött hasznosítási szerződésben foglalt feltételeket.

Most röviden ismertetjük a 2010/94/EK rendeletnek a CJEU számára előterjesztett első kérdésben említett cikkeit.

A 11. cikk (1) bekezdése szerint az a személy, aki a fajtát nemesítette vagy felfedezte, illetve kifejlesztette, továbbá annak jogutódja jogosult a közösségi növényfajta-oltalmi jogokra.

A 13. cikk (1)–(3) bekezdése szerint a közösségi növényfajta-oltalom feljogosítja a jogosultat a (2) bekezdésben foglalt tevékenységek folytatására. A (2) bekezdés pedig előírja, hogy az oltalom alatt álló fajta anyaga vonatkozásában kizárólag a jogosult felhatalmazásával folytathatók az alábbi tevékenységek: *a)* előállítás vagy többszörözés; *b)* előkészítés szaporítás céljára; *c)* felkínálás értékesítésre; *d)* értékesítés vagy egyéb forgalmazás; *e)* kivitel a Közösségből; *f)* behozatal a Közösségbe; *g)* raktáron tartás az *a)*–*f)* pontban említett bármely cselekmény céljából.

A 16. cikk értelmében a közösségi növényfajta-oltalmi jogok nem terjednek ki az oltalom alatt álló fajta anyagával kapcsolatos tevékenységekre, ha az anyagot a jogosult a közösség bármely részén mások részére rendelkezésre bocsátotta, vagy azt a jogosult hozzájárulásával más részére rendelkezésre bocsátották.

A 27. cikk szerint a közösségi növényfajta-oltalmi jogok részben vagy egészben szerződéses hasznosítási jogok tárgyát képezhetik. A jogosult a közösségi növényfajta-oltalom alapján az őt megillető jogokat érvényesítheti a hasznosítási jogot élvező olyan személlyel szemben, aki megszegi a hasznosítási jogához kapcsolódó, (1) bekezdés szerinti feltételeket.

A 94. cikk rendelkezése szerint a jogosult pert indíthat a jogbitorlás megakadályozása és/vagy méltányos díjazás fizetése érdekében az ellen, aki a 13. cikk (2) bekezdésében megjelölt tevékenységeket jogosulatlanul folytat közösségi növényfajta-oltalmi jogot elnyert fajta esetében. Aki szándékosan vagy gondatlanul követi el a fentieket, a jogosultnak a nevezett

tevékenység eredményeképpen bekövetkező minden egyéb kára vonatkozásában kártérítésre kötelezhető.

A 104. cikk szerint a bitorlással kapcsolatos keresetet a jogosult nyújthatja be.

A fentebb ismertetett 16. cikkben foglalt ún. „jogkimerülés” elve szerint a közösségi növényfajta-oltalmi jogok nem terjednek ki az oltalom alatt álló fajta anyagával kapcsolatos tevékenységekre, ha az anyagot a jogosult az Európai Unió bármely részén mások részére rendelkezésre bocsátotta. Ebből az következik, hogy az olyan ügyekben, mint az alapeljárás tárgyát képező is, a GKE mint a jogosult, vagyis a Better3fruit helyébe lépő és helyette eljáró új hasznosító által Hustinnal és Goossensszel szemben indított bitorlási kereset csak akkor vehető figyelembe, ha a jogosult jogai nem merültek ki. E tekintetben az ügyiratokból az derül ki, hogy a Better3fruit és a Nicolai olyan hasznosítási szerződést kötött, amelynek értelmében a Better3fruit átengedte a Nicolainak a Nicoter almafák termesztésének és értékesítésének kizárólagos jogát, valamint az azokhoz fűződő jogok hasznosítását. E hasznosítási szerződés olyan feltételeket tartalmazott, amelyek szerint a Nicolai nem engedhette volna át a hasznosítási engedély tárgyát képező termék tulajdonjogát anélkül, hogy az érintett harmadik személy ne vállalta volna az említett feltételek betartásának kötelezettségét.

Így tehát az előző bekezdésben foglaltakra tekintettel azt kell megvizsgálni, hogy a közösségi növényfajta-oltalom jogosultjának jogai kimerültek-e. Ilyen vonatkozásban azt a következtetést kell levonni, hogy az anyag hasznosító általi átengedése harmadik fél részére a jogosult hozzájárulása nélkül történt, és így ez utóbbi jogai nem merültek ki. A hasznosítási szerződés egyéb jellegű szerződéses rendelkezéseinek megsértése viszont nem képezi akadályát a jogosult jogai kimerülésének.

A fentebbi megfontolásokra tekintettel a CJEU 2011. október 2-i döntésében az első kérdésre azt a választ adta, hogy az alapeljárás tárgyát képező feltételek esetén a jogosult vagy a hasznosító bitorlási keresetet indíthat azzal a harmadik személlyel szemben, aki az anyagot egy másik olyan hasznosító közvetítésével szerezte, aki megsértette a másik hasznosító által korábban a jogosulttal kötött hasznosítási szerződésben foglalt feltételeket.

A második kérdéssel kapcsolatban a CJEU leszögezte, hogy a jogsértés megítélése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a fent említett tevékenységet folytató harmadik személy tudott-e vagy tudnia kellett-e a hasznosítási szerződésben szereplő korlátozásokról.

Az Európai Unió Törvénytörvénye

2005. december 26-án egy bejelentő a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (BPHH, Office for Harmonization in the Internal Market) kérelmet nyújtott be egy lovat ábrázoló piktogram lajstromozása iránt az alábbi árukra: bőrárúk, táskák; ruházati cikkek, lábbelik, fejkendő sisakok; eledelek, élelmiszerek és italok háziállatok részére. A bejelentést a BPHH feltétlen lajstromozást kizáró okokra hivatkozva elutasította.

Fellebbezés után a fellebbezési tanács megállapította, hogy a lajstromozni kért védjegy nélkülözi a megkülönböztető jelleget, és a vonatkozó árukra nézve deszkriptív, mert egy ló ábrázolása állati eledeleken és kiegészítő termékeken szokásosnak tekinthető, és a vonatkozó áruk szándékolt felhasználásának jelzésére szolgál.

Elutasítás után a bejelentő tovább fellebbezett az Európai Unió Törvényszékénél (General Court of the European Union, GCEU; ezt korábban Elsőfokú Európai Bíróságnak, majd Európai Általános Bíróságnak is nevezték), azzal érvelve, hogy a 18. áruosztályba tartozó „bőrárúk, táskák” vonatkozásában a felsorolt áruk csupán egy kis részét képviselik a sok lehetséges felhasználási típusnak. A bejelentő előadta továbbá, hogy a Fellebbezési Osztály elővizsgálója nem bizonyította semmivel, hogy a lóábrázolást jellegzetesen használnák a 18. áruosztály áru szándékolt felhasználási céljainak megjelölésére.

A bejelentő azt is kifejtette, hogy nem volt közvetlen kapcsolat a lóábrázolás és a 25. áruosztályba tartozó ruházati cikkek között, mert nem lehet feltételezni, hogy ezeket az árukat lovak használják.

Végül a 31. áruosztályba tartozó „állati élelmiszerek” esetében régi hagyomány állatábrázolásokat használni védjegyként, így a fogyasztók hozzászórtak ehhez a tényhez.

A GCEU azonban a bejelentő érvelését nem találta elegendőnek a kérdéses piktogram megkülönböztetőképességének bizonyítására. Ezért elutasította a bejelentő lajstromozási kérelmét.

Észtország

Észtországban 2012. január 1-jén használatiminta-törvény lépett hatályba.

A használatiminta-bejelentések újdonságkutatását az Észt Szabadalmi Hivatal csak tájékoztatási célból végzi el, és az eredményt a használati minta lajstromozása után publikálja.

Guatemala

2011. október 19-én Guatemala igazságügyi szervei bevezették az elektronikus levelezést. Ennek megfelelően ettől az időponttól kezdve a bejelentők és képviselők a korábban megadott e-mail címeken levelezhetnek a Guatemalai Szellemtulajdon-védelmi Hivatallal.

India

Dr. Vinitha Ponnukutty 2007 áprilisában két szabadalmi bejelentést nyújtott be a chennai szabadalmi hivatalnál, az egyiket „Táplálócső kritikusan beteg páciensek számára”, a másikat „Táplálócső kritikusan beteg diabéteszes páciensek számára” címmel. A bejelentéseket 2008. július 18-án publikálták. Ezt követően a bejelentő 2008. október 30-án nyújtott be vizsgálati kérelmet mindkét bejelentés kapcsán. Az 1970. évi szabadalmi törvény 12(2)

cikke és a 2003. évi szabadalmi végrehajtási utasítás 24-B(2)(i) és (ii) szabálya alapján ha benyújtanak egy vizsgálati kérelmet, a hivatal elnökének a bejelentési iratokat egy hónapon belül az elővizsgálóhoz kell továbbítania. A szabadalmi törvény 12(1) cikke szerint az elővizsgálónak egy, de legkésőbb három hónapon belül el kell készítenie a vizsgálati jelentést, és azt az elnöknek kell továbbítania. A jelen esetben az elővizsgálónak a bejelentési iratokat 2008 novemberében meg kellett volna kapnia, és az elővizsgálati jelentést 2009 februárjában el kellett volna juttatnia az elnöknek. Ezt követően az elővizsgálati jelentést a bejelentőnek vagy képviselőjének 2009. április 30-ig meg kellett volna kapnia.

Minthogy a bejelentő nem kapta meg az előírt időben az elővizsgálati jelentést, a Madrasi Felsőbírósághoz (Madras High Court) fordult azzal a kéréssel, hogy utasítsa a szabadalmi hivatalt bejelentésének vizsgálatára és az első elővizsgálati végzés kiadására.

A hivatal elismerte, hogy dr. Ponnukutty bejelentései megérdemlik, hogy a törvény rendelkezései által előírt időben megvizsgálják őket, azonban arra az egyetlen nehézségre hivatkozott a bíróság előtt, hogy a hivatali elővizsgálók létszámhiánya miatt az ország különböző részeiről származó számos bejelentés függőben van, mert azokat nem tudták a törvény által előírt időben megvizsgálni.

A felsőbbíróság döntése megállapítja, hogy amikor a hivatal látja, hogy különböző bejelentők számos bejelentése függőben van, az első elővizsgálati végzést a vizsgálati kérelem benyújtásától vagy a bejelentés publikálásától számított hat hónapon belül – ahol a későbbi időpont érvényes – meg kell küldeni a bejelentőnek. A hivatal hátraléka azonban nem ok arra, hogy ne tartsák be a törvényes határidőket. A Madrasi Felsőbíróság utasította a szabadalmi hivatalt a bejelentő bejelentésének vizsgálatára és az első elővizsgálati végzésnek a bírósági végzés kézhezvételétől számított öt hónapon belül való kiadására. A felsőbbíróság az Ipari és Kereskedelmi Minisztériumot is utasította az ügy kivizsgálására, hogy a találmányokat ne hígítsák a szabadalom engedélyezésének elhúzódásával. A Madrasi Felsőbíróság arra is utasította a minisztériumot, hogy tegyen megfelelő lépéseket a hivatali létszám feltöltésére, hogy eleget tudjanak tenni a törvényes határidőknek.

Irak

A 2003. évi iraki háborúban nagyszámú védjegyirat elpusztult. Az Iraki Védjegy hivatal az 1-től 22 999-ig terjedő sorszámú védjegyiratokat már rendbe tette. 2011. október 11-én bejelentette, hogy a 23 000-tól 34 999-ig terjedő számú védjegylajstromozásokat tekinti át, és a hiányzó iratok tulajdonosait felkéri, hogy 2012. április 11-ig pótolják azokat. Azokat a védjegylajstromozásokat, amelyek ezen időpont után hiányosak maradnak, ejtettnek fogják tekinteni.

Irán

A török *Ulker Gida Sanayi Ve Ticaret AS* (Ulker) cég 2005. augusztus 3-án kérelmet nyújtott be az Iráni Védjegy hivatalnál az *ULKER COLA TURKA* védjegy lajstromozása iránt a 32. áruosztályban. A védjegy ellen publikálása után nem nyújtottak be felszólalást, így lajstromozták.

Mahmoud Bihamta iráni kereskedő *TURK* védjegyét 2005. augusztus 23-án lajstromozták. Korábbi lajstromozású védjegye és az Ulker védjegyének a *TURK* védjegyhez való hasonlósága alapján kérte az *ULKER COLA TURKA* védjegy törlését.

Az Ulker azzal védekezett, hogy külföldön korábban, így például Törökországban 2003-ban lajstromozták a védjegyét, és azt korábban is használta, mint Bihamta a saját védjegyét.

A bíróság a felek meghallgatása után az Ulker javára döntött, ezért a törlési keresetet elutasította.

Izrael

Az Izraeli Szabadalmi Hivatal 2011. november 1-jén a határidő-hosszabbítások területén új gyakorlatot vezetett be. Ennek megfelelően egy szabadalmi bejelentés formai hibáinak kijavítására engedélyezett határidő hat hónapra van korlátozva a törvény által a válaszára engedélyezett három hónapon kívül.

Az érdemi elővizsgálat alatt a hivatali végzések megválaszolására engedélyezett összes határidő 15 hónapra van korlátozva. Emellett a hivatali végzés megválaszolására rendelkezésre álló határidő nem haladhatja meg a hat hónapot a törvény által engedélyezett kezdeti négy hónap határidőn felül.

Japán

A Japán Szabadalmi Hivatal 2011. augusztus 1-jei hatállyal 30%-kal csökkentette a vizsgálati illetéket.

Jemen

A) A 2010. évi jemeni védjegy törvény végrehajtási utasítása 2011. július 27-én lépett hatályba. Legfontosabb vonásait az alábbiakban foglaljuk össze.

- A nizzai osztályozás 8. kiadását helyi alosztályozás nélkül fogadták el.
- Az érdemi vizsgálatot a védjegybejelentésnek az elővizsgáló általi kézhezvételétől számított 30 napon belül be kell fejezni.
- A védjegymegújításra vonatkozó kérelmeket meghirdetik a hivatalos közlönyben.
- A védjegyek késői megújítására egy év türelmi időt engedélyeznek.

- A védjegy lajstromszáma megegyezik a védjegybejelentés számával.
- A hivatali illetékeket lényegesen megnövelték.

B) A jemeni *Modern Pharmaceutical Company* (MPC) kérelmet nyújtott be a PRONID védjegy lajstromozása iránt az 5. áruosztályban, ami ellen kifogást emelt az *Aventis Pharma SA* (Aventis) azon az alapon, hogy ugyanabban az áruosztályban korábban lajstromoztatta a PROFENID védjegyet.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a PRONID védjegy lajstromozása a híres PROFENID védjegy utánzását képezi, ami sérti az Aventis érdekeit, és a versenybe ütköző cselekedet. Emellett a védjegy törvény 89. cikkének rendelkezéseibe is ütközik, amelyek szerint a fogyasztóközönség megtévesztéséhez vezet, ha egy lajstromoztatni kívánt védjegy teljesen vagy részben azonos egy híres védjeggyel vagy egy jól ismert kereskedelmi névvel.

Ezek alapján a bíróság elrendelte a PRONID védjegy törlését és további használatának megszüntetését, valamint a bírósági költségek MPC általi megtérítését.

Kanada

A Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Federal Court of Appeal) 2011. november 24-i döntésében megállapította, hogy – ellentétben a Kanadai Szabadalmi Hivatal érveivel – nincs olyan szabály, amely Kanadában az üzleti módszereket kizárná a szabadalmi oltalomból. Ez a döntés a *Commissioner of Patents v. Amazon. Com., Inc.*-ügyben született, amelyben a Szövetségi Bíróság (Federal Court) 2010-ben úgy döntött, hogy az Amazon igénypontjai, amelyek egyetlen klikkeléssel végzett online vásárlásból álló új eljárásra vonatkoznak, szabadalmazhatók.

A Szövetségi Fellebbezési Bíróság döntése azt is megállapítja, hogy helytelen a hivatal elnökének elemzése a szabadalmi bejelentés tárgyáról, valamint az üzleti módszerre vonatkozó találmányok kategorikus elutasítása és meghatározása a szabadalmazható „alkotásról” (art).

Az FCA egyetértett az alsófokú Phelan bíró azon megállapításával, hogy helytelen volt a hivatali elnök által alkalmazott módszer, amikor külön elemezte az igénypontok alakját és tárgyát, mert a tényleges találmány azonosítását az igénypontok tényszerű megszerkesztésére kell alapozni.

Abban is egyetértett az alsófokú bíróság következtetésével, hogy nincs olyan kanadai esetjog, amely következetesen meghatározná, hogy egy üzleti módszer nem lehet szabadalmazható tárgy. Ugyanakkor óvott attól, hogy egy üzleti módszert, amely egy elvont ötlet is (és ezért nem szabadalmazható), csupán azért szabadalmazhatónak tekintsenek, mert gyakorlatilag alkalmazható. Az új üzleti módszernek az igénypont lényeges elemét kell képeznie.

A Szövetségi Fellebbezési Bíróság abban is egyetértett Phelan bíróval, hogy a szabadalmazható tárgynak valami fizikailag létezőnek vagy olyasminek kell lennie, ami észrevehető hatást vagy változást okoz – amit a bíró „fizikalitási követelményként” jelölt meg –, de nem

értett egyet azzal, hogy ezt a követelményt egyszerűen ki lehet elégíteni azzal, ha a találmány gyakorlatilag alkalmazható.

A Szövetségi Fellebbezési Bíróság visszautalta az ügyet a hivatali elnöknek azzal az utasítással, hogy azt az útmutatásai alapján gyorsított eljárással vizsgálja felül. Így az Amazon-bejelentés végleges sorsa még nem ismert.

Kína

A) Kínában 2006 áprilisában vették napirendre a védjegy törvény harmadik felülvizsgálatát. Ezen a téren 2011. szeptember 1-jén jelentős előrehaladás történt, mert ekkor publikálta az Állami Tanács Jogügyi Hivatala a felülvizsgált védjegy törvény tervezetét abból a célból, hogy a nagyközönség arra vonatkozó megjegyzéseket tehesen.

A törvénytervezet főbb változásait a jelenleg hatályos védjegy törvényhez viszonyítva az alábbiakban foglaljuk össze.

- Védjegyként lajstromozhatók a hangok és a színek.
- Védjegy elleni felszólalást csak korábbi jogokkal rendelkező és érdekelt felek nyújthatnak be.
- Több áruosztályra vonatkozó bejelentések is érvényesíthetők.
- A megítélhető kártérítés összege 500 000 RMB-ről 1 000 000 RMB-re emelkedik.
- Súlyosabb büntetést szabnak ki azokra a bitorlókra, akik bitorlótevékenységüket öt éven belül kétszer vagy többször megismétlik.
- Az erős megkülönböztetőképességgel és bizonyos hírnévvel rendelkező védjegyek a más áruosztályokban benyújtott védjegyekkel szemben is oltalmat élveznek. Jelenleg keresztszám-oltalmat csak a jól ismert lajstromozott védjegyek élveznek. Átlagos hírnévű védjegyeket jelenleg nem lehet megvédeni más áruosztályok hasonló védjegyével szemben még akkor sem, ha a másik fél a védjegyet rosszhiszeműen lajstromoztatta.

B) Az *Apple China Co. (ACC)* 2000 szeptemberében a Kínai Védjegy hivatalnál kérelmezte az *APPLE* védjegy lajstromozását a 9. áruosztályban mobiltelefonokra, személyi számítógépekre és hasonló árukra. Az amerikai *Apple Inc. (Apple)* 2001 októberében megtámadta a védjegyet arra hivatkozva, hogy az személyi számítógépek területén megegyezik az ő védjegyével.

Az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium Védjegy-felülvizsgálati Bizottsága megállapította, hogy a kérdéses védjegy grafikai kivitelezése nem hasonlít a kifogásolt védjegyéhez, viszont az Apple védjegye hírnévnek örvend a személyi számítógépek és egyéb áruk kapcsán. Így a bizottság megtagadta az ACC védjegyének lajstromozását személyi számítógépek, azokhoz tartozó szoftverek és másológépek területén, azonban jóváhagyta a lajstromozást mobiltelefonokkal, telefonokkal és további nyolc áruval kapcsolatban.

Ezután az Apple fellebbezést nyújtott be a Pekingi 1. számú Közbenső Népbíróságnál, amely a felek meghallgatása után elutasította a fellebbezést, és fenntartotta a Védjegy-felülvizsgálati Bizottság döntését.

C) A *Levi Strauss* (Levi), amely Kínában lajstromoztatta kettős ívű mintából álló védjegyét, 2009-ben felfedezte, hogy hasonló ívű mintát használ egyik konkurensa a Jasonwood elnevezésű farmernadrágokon. Minthogy Shanghaiban számos üzlet árusított ilyen termékeket, a Levi abbahagyásra szólította fel konkurensét, de nem kapott választ. Ekkor Shanghai Pudong körzeti népbíróságához fordult a bitorlás megszüntetését és 1 millió jüan kártérítés megítélését kérve.

A bíróság megállapította, hogy a konkurens nadrágjain a kétíves minta sugara és elhelyezése közel azonos volt, mint a Levi védjegyén, és ezért a termékek hasonlósága a vásárlók megtévesztését okozná, ami a Levi-védjegy bitorlásához vezet. Ezért elrendelte, hogy az alperes szüntesse meg a bitorlást, és fizessen 350 ezer jüan kártérítést.

D) Az áruk és szolgáltatások védjegylajstromozás céljából történő nemzetközi osztályozására vonatkozó Nizzai Megállapodás 10. kiadása Kínában és Hongkongban 2012. január 1-jén lépett hatályba. Ennek megfelelően a 2012. január 1-jén vagy azt követően Kínában és Hongkongban benyújtott védjegybejelentéseknek a nemzetközi osztályozás 10. kiadásában rögzített követelményeknek kell megfelelniük.

Kolumbia

Az *Adidas* a „három csík” minta lajstromozása iránt két kérelmet nyújtott be a Kolumbiai Védjegy hivatalnál, amely azonban a bejelentéseket azon az alapon utasította el, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegyek nélkülözik az inherens megkülönböztetőképeséget.

E döntés ellen az *Adidas* fellebbezést nyújtott be a hivatal Felügyelőbizottságánál arra hivatkozva, hogy lajstromoztatni kívánt védjegyei hosszú használat folytán másodlagos jelentésre tettek szert. Ennek bizonyítására két közvélemény-kutatásra hivatkozott, amelyeket a védjegy két változatával kapcsolatban végeztek három kolumbiai városban, és amelyek azt bizonyították, hogy a megkérdezetteknek több mint 80%-a a három csíkot az *Adidas* termékeként azonosította. Ez azt bizonyítja, hogy egyszerűségük ellenére a vizsgált jelek a piacon megkülönböztetőképeségre tettek szert. Ennek alapján a tanács elrendelte a védjegyek lajstromozását.

Malajzia

Malajziában a felperes tulajdonosa volt a 14. áruosztályban ékszerekre lajstromozott JACMOLI ábrás védjegynek, és védjegybitorlásért beperelte az alperest, mert annak weboldala könyvtárában számos cikket fel volt tüntetve az ő védjegye attól az időtől kezdve, amikor a felperes bérlő volt az alperes Starhill Gallery bevásárlóközpontjában.

Az alperes előadta, hogy nem bitorolta a felperes JACMOLI védjegyét, mert a weboldalán található bitorolt cikkek csupán a Starhill központhoz tartozó események vagy történeti tények részét képezték, és azokat abból a célból publikálta, hogy reklámozza a felperest, amikor az még a bérlője volt.

Az alperes ellenkeresetet is benyújtott az alábbiakra hivatkozva:

- a JACMOLI védjegyet törölni kell, mert azt a felperes az ellenkereset benyújtása előtt három év és egy hónap időtartamon keresztül nem használta; és
- a felperes rosszhiszeműen indított ellene pert, és ezzel súlyos károkat okozott számára.

A Kuala Lumpur-i Felsőbíróság 2011. augusztus 8-án kezdte meg az ügy tárgyalását, és 2011. október 19-én hozta meg döntését, amelyben megállapította, hogy megalapozott a felperes védjegybitorlási keresete. Elfogadta a felperesnek azt a magyarázatát, hogy a JACMOLI védjegy használatának hiánya annak volt tulajdonítható, hogy áruit Hongkongban bizonyban árusították. A felperes nem használta ugyan a JACMOLI védjegyet a 14. áruosztályban ékszerekre, azonban a használatnak nem kell a 14. áruosztály áruira vonatkoznia. Így a bíróság elismerte a JACMOLI védjegy megszakítás nélküli használatát, és elutasította az alperes törlésre vonatkozó ellenkeresetét. A bíróság azt is megállapította, hogy megalapozatlan volt az alperes azon állítása, hogy a felperes rosszhiszeműen kezdeményezte a bitorlási keresetet.

Marokkó

A marokkói *Planette Battery SARL* (PBS) 2009. március 17-én kérelmet nyújtott be a PLATIN BATTERY védjegy lajstromozása iránt. E kérelmet a Marokkói Védjegy hivatal 2009. június 11-én publikálta.

A védjegy ellen törlési keresetet nyújtott be a török *Yiğit Ticaret Anonim* (Yiğit) a következőkre hivatkozva.

- A PBS rosszhiszeműen nyújtotta be a védjegybejelentést, mert a Yiğit helyi elosztója volt Marokkóban.
- A kifogásolt védjegy bejelentése a PBS által tisztességtelen versenyhez vezet, és árt a Yiğit érdekeinek.
- A Yiğit az egyetlen és törvényes tulajdonosa a PLATIN BATTERY védjegynek az egész világon, és ezt a védjegyet korábban lajstromoztatta, mint a PBS.
- A védjegy PBS általi lajstromoztatása sérti a Párizsi Unió Egyezmény és a marokkói védjegy törvény rendelkezéseit.
- A PLATIN BATTERY védjegy jól ismert, és ezért a PBS azonos védjegyének lajstromozása a köz megtévesztéséhez vezetne.

A fenti érvek figyelembevételére alapján a védjegy hivatal a Yiğit javára döntött, és törölte a PBS védjegyének lajstromozását.

Németország

A) A bitorlási perben hivatkozott szabadalom egy reagens-előállítási eljárásra vonatkozott. A benne igényelt eljárás első lépésében egy szilárd fázist egy diglicidilvegyülettel, vagyis két glicidilcsoportot tartalmazó vegyülettel epoxidálnak, és így egy epoxicsoportot visznek rá a szilárd fázisra. A leírásban egy másik módszer is le van írva egy epoxicsoportnak a szilárd fázisra való rávitelére egy polikarbonsav segítségével. A bitorlással gyanúsított eljárásban az epoxicsoportot más úton, nevezetesen kopolimerizációval vitték fel.

Mind a Frankfurti Körzeti Bíróság, mind a Frankfurti Fellebbezési Bíróság azon az állásponton volt, hogy a kifogásolt eljárás az ekvivalensek tana alapján bitorol. Döntését mindkét bíróság arra alapozta, hogy a bitorlással gyanúsított eljárás azonos műszaki hatású, alternatív megoldással vezet az igényelt epoxidáláshoz egy diglicidilvegyülettel, és ez az alternatív megoldás az elsőbbség időpontjában kézenfekvő volt egy szakember számára.

A bitorlással gyanúsított alperes a Szövetségi Legfelsőbb Bírósághoz (BGH) nyújtott be fellebbezést. A BGH 2011. szeptember 13-i döntésében egy „okklúziós készülék” ügyében korábban hozott döntésére hivatkozott, amelyben megállapította, hogy a szabadalmi igénypontra való irányultság, ami az ekvivalensek tana alapján szintén bitorlási követelmény, megkívánja, hogy az igénypont valamennyi jellemzője döntő alapját képezze a szakember megfontolásainak. Ha a szabadalmi igénypont több lehetőség közül választotta az egyiket egy műszaki hatás eléréséhez, a szakember lehetséges változtatásokkal kapcsolatos megfontolásainak összhangban kell lenniük ezzel a kiválasztó döntéssel. Ilyen vonatkozásban csak az olyan megfontolások irányultak a szabadalmi igénypont által védett műszaki tanításra, amelyek figyelembe veszik ezt a kiválasztó döntést.

A fentiek alapján a BGH megállapította, hogy a vizsgált esetben meg kellett határozni, hogy a vizsgált alternatív megoldás, vagyis az epoxicsoport kopolimerizációval való bevitelére az igényelt megoldáshoz vagy pedig csak a szabadalmi leírásban kinyilvánított megoldáshoz tartozik-e. Az utóbbi esetben ki van zárva az ekvivalensek tana alapján való szabadalombitorlás, ami általában csak akkor lehetséges, ha az alternatív megoldás az igényelt megoldáshoz tartozik.

Annak további meghatározása céljából, hogy a megtámadott megoldás hova tartozik, a BHG visszaküldte az ügyet a Frankfurti Fellebbezési Bíróságnak.

B) A vizsgált szabadalom igénypontjai egy sajátos fényszűrő készítményre vonatkoztak, amely védelmet nyújt UV-A és UV-B sugárzás ellen. A szabadalmas korlátozási eljárást indított az Európai Szabadalmi Hivatal előtt az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 105(a) szakasza alapján, mialatt ugyanezen szabadalom ellen német megsemmisítési eljárás folyt, amelynek az alapját az ESZH előtti korlátozási eljárásból származó korlátozott igénypontok képezték.

A BGH megállapította, hogy ezeket a korlátozott igénypontokat nem lehet kifogásolni egyértelműség hiánya miatt egy német megsemmisítési eljárásban, mert a világosság hiánya

nem képezheti megsemmisítési eljárás alapját megadott szabadalmak esetén, és ugyanezek a szabályok vonatkoznak egy európai korlátozási eljárásra is.

A találmány alapját képező problémával kapcsolatban a vitatott szabadalom leírása kifejezetten nem említett az igényelt találmány által megoldandó ilyen műszaki problémát. Ezért a BGH a vitatott szabadalom által a technika állásához képest ténylegesen elért eredmények alapján határozta meg a problémát. A BGH hangsúlyozta, hogy még ha a műszaki probléma helyesen volt is kifejtve a leírásban, ez a probléma nem volt szükségszerűen az (egyetlen) kiindulási pont a feltalálói tevékenység kiértékeléséhez. Inkább azt kell fontolóra venni, hogy egy olyan eltérő műszaki probléma megoldása, amely a szakember ugyanazon működési területéhez tartozik, a feladat megoldását kézenfekvővé tenné-e. A jelen esetben ez tekintendő döntő tényezőnek. Azok az előnyök, amelyeket a technika állása egy bizonyos adalékanyaggal kapcsolatban említ, egy szakembert kézenfekvő módon vezetnek az igényelt fényvédő krémhez. Az a tény, hogy az adalékanyag további előnyöket nyújt, amelyek nem voltak említve a technika állásában, itt nem bír további jelentőséggel.

C) Az alábbi ügyben a BGH-nak azt kellett megállapítania, hogy egy fekete-fehérben lajstromozott mintába ütközik-e egy hasonló színes minta.

A felperes tulajdonosa volt egy nemzetközi mintalajstromozásnak, amely többek között Németországra is oltalmat igényelt. A lajstromozott minta olyan golyóstollakra vonatkozott, amelyek a toll lapos végéhez közel kezdődő, 5-7 bemélyedő csigavonal-mintázatot mutattak. Ez a mintázat a toll teljes hosszának a felénél rövidebb szakaszra terjedt ki.

Az alperes különböző színű golyóstollakat hozott forgalomba, amelyek a felperes tollain alkalmazotthoz hasonló mintázatot mutattak, de egyes tollak még további díszítőelemeket, így például képeket, logókat és harmadik felek védjegyeit is ábrázolták.

A Müncheneri Körzeti Bíróság helyt adott a felperes bitorlási keresetének, azonban a Müncheneri Fellebbezési Bíróság elutasította azt. Végül a BGH megváltoztatta a Müncheneri Fellebbezési Bíróság döntését, megállapítva, hogy egy fekete-fehérben lajstromozott minta alakja oltalommal bír függetlenül annak sajátos színezésétől. Ennek megfelelően eredményesen érvényesíthető későbbi színes mintákkal szemben, mert amikor ütköző mintákkal hasonlítják össze, a későbbi mintát olyannak kell tekinteni, mintha az fekete-fehér lenne. Ez a helyzet csak akkor változik, ha az ütköző minta olyan kontrasztos színekkel rendelkezik, amelyek miatt az általa keltett általános benyomás eltérő lenne a korábbi minta által keltett benyomástól.

D) Egy 2011. november 28-i döntésében a Frankfurt am Main-i Felső Körzeti Bíróságnak a közösségi védjegyrendelet 98(1) cikkét és a német védjegy törvény 14(5)(2) cikkét kellett megfontolás tárgyává tennie posztereken és fémkitűzőkön Volkswagen-képek használatával kapcsolatban.

A felperes a *Volkswagen*, Európa vezető gépjárműgyártója, az alperes egy jól ismert poszter- és nyomatárúsító volt. Az alperes weboldalán keresztül árusított posztereket, művészeti nyomatokat, fényképnyomatokat és fémkitűzőket, amelyek „Volkswagen” címszó alatt

Volkswagen járműveket ábrázoltak. A fémkitűzők egy Volkswagen kombi gépkocsit és egy nyitható tetejű Volkswagen Bogarat ábrázoltak, és mindegyiken fel volt tüntetve a Volkswagen logója.

A felperes a védjegyeket feltüntető poszterek, nyomatok és fémkitűzők elosztását és árusítását tiltó végzés kiadását kérte arra hivatkozva, hogy a VW, a VOLKSWAGEN és a BEATLE 3D (3D) szóvédjegyet, valamint a Volkswagen logót és a Volkswagen Beatle háromdimenziós alakját közösségi védjegy, a Volkswagen busz háromdimenziós alakját és a BEATLE szóvédjegyet pedig nemzeti védjegy védi.

A körzeti bíróság kiadta a kért ideiglenes intézkedést, és elrendelte a poszterek, nyomatok és fémkitűzők megsemmisítését, továbbá arra kötelezte az alperest, hogy térítse meg a Volkswagennek a figyelmeztető levelekkel kapcsolatos költségeit és a bitorló áruk eladásával okozott károkat.

Az alperes fellebbezése után az ügy a Felső Körzeti Bírósághoz került. Ez a bíróság is úgy döntött, hogy az alsófokú bíróság döntése megalapozott volt. Ezért keresetet lehetett alapozni a közösségi védjegyrendelet 98(1) és 9(1) cikkére és a német védjegy törvény 14(5)(2)(3) cikkére. A Felső Körzeti Bíróság azonban azt állapította meg, hogy a közösségi védjegyrendelet 9(1) cikkét és a német védjegy törvény 14(1)(1) cikkét az alperes nem bitorolta, mert nem ütközött az ún. „kettős azonosság” (vagyis a megjelölések, valamint az áruk vagy szolgáltatások azonosságának tilalmába). Pontosabban: a „Beatle” és a „VW busz” szóelemeket tartalmazó háromdimenziós és a fémkitűzőkön feltüntetett kétdimenziós járműveket nem lehet azonos megjelölésnek tekinteni.

Az alsófokú körzeti bíróság szerint a vásárlóközönség a fémkitűzőket a felperes motorjárművei hirdetéseinek tekintheti. Ezzel szemben a Felső Körzeti Bíróság azt állapította meg, hogy a fogyasztók azokat csupán díszítő célra szolgálónak tekintik, így azok nem rendelkeznek eredetjelző funkcióval.

A Felső Körzeti Bíróság azt is megállapította, hogy az alperes nem hivatkozhat az alkotmány 5(3) cikke szerinti művészi szabadságra, mert az utóbbi nem élvezhet elsőbbséget a védjegy tulajdonos oltalmi jogaival szemben, amikor egy védjegyet kereskedelmi előny-szerzés céljából bitorolnak. A bíróság szerint ugyanis az alperes nem művészi céllal, hanem csupán az eladások fokozása érdekében használta ki a Volkswagen jó hírnevét.

E) A SCORPION BUDO'S FINEST ábrás védjegyet a Német Szabadalmi és Védjegy hivatal (Deutsches Patent- und Markenamt, DPMA) a 25. áruosztályban főleg ázsiai küzdősportok védőruházatára lajstromozta. A korábbi elsőbbségű, többek között ruházati cikkekre és fejdíszesakokra, különösen pólókra szintén a 25. áruosztályban lajstromozott SCORPIONS védjegy tulajdonosa, a híres német *Scorpions* rockzenekar felszólalt a védjegybejelentés ellen, amelynek bejelentője viszont a SCORPIONS szóvédjegy használatának hiányára, valamint arra hivatkozott, hogy ezt a védjegyet nem védjegyként használták, mert azt a zenekar népszerűsítése céljából pólókra nyomtatták, és így ez a név nem tartalmaz semmiféle üzleti eredetű jelzést.

A Szövetségi Szabadalmi Bíróság (BPG) nézete szerint ténylegesen használták a felszólaló védjegyét, mert annak pólókra való nyomtatása jelzi az áruk eredetét, és ezzel piacot létesítettek, illetve tartottak fenn e termékek számára. Ennek nem mond ellent az a tény, hogy az eredetet jelző funkció mellett a zenekart is hirdették. A pólókra nyomtatott védjegy egyúttal utalt a zenekar hangversenykörútjaira és albumaira is, és a vonatkozó üzleti körök nemcsak hirdetési üzenetet láttak a SCORPIONS védjegy használatában, hanem az áruk előállítójára utaló jelzést is. Ezért a BPG elutasította a SCORPION BUDO'S FINEST ábrás védjegy bejelentőjének a használat hiányára alapozott kifogását.

A BPG az átlagnál nagyobb mértékben hasonlónak találta a felszólalás tárgyát képező védjegyet, mert a „Scorpion” komponens által keltett főbenyomáshoz a „Budo's finest” elem kisebb és vékonyabb betűkkel volt írva, és így csak adaléknak tekinthető. Ezért a BPG megerősítette, hogy összetévesztés veszélye áll fenn, és 2011. augusztus 23-i döntésében helyt adott a felszólalásnak.

F) Egy bejelentő a DPMA-nál védjegyként kívánta lajstromoztatni az „absolute Berlin” kifejezést telekommunikációs, szállítási és utazásszervezési szolgáltatásokra. A DPMA elutasította a bejelentést arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt kifejezés a szolgáltatások sajátos jellemzőire utal, vagyis arra, hogy azokat kizárólag Berlinben nyújtják. Az „absolute Berlin” szókombináció azonban nem alkalmas sajátos üzleti műveletek eredetének jelzésére.

A bejelentő ezután a BPG-nél nyújtott be fellebbezést, de itt sem ért el sikert. A BPG 2010. szeptember 28-i döntése szerint a lajstromoztatni kívánt kifejezés megkülönböztető-képesség hiánya miatt nem lajstromoztható. Az első szóként szereplő „absolute” komponens egyénileg többféle dolgot jelenthet, mert jelentése lehet például „független, teljes és korlátlan”, de a kétértelműség nem megengedett a városnévvel kombinálva, mert az átlagos fogyasztó a két szót együtt „teljesen berlinszerű”-ként értheti, nem pedig egy sajátos üzleti tevékenység jelzéséként.

G) A felperes tulajdonosa a Németországban ruházati termékekre, ágyneműkre és törülközőkre lajstromoztatott alábbi védjegynek.

Az alperes a BUFFALO JEANS BEDDING védjegyet használta fűzőruhákkal és ágyneműkkel kapcsolatban, és azt gondolta, hogy a „buffalo” kifejezés egy amerikai város nevéként földrajzi jelzés volt, amelyet szabadon hozzáférhetőként kellett tartani, és ezért ő nem tiltható el a fenti védjegy használatától.

A Frankfurter Felsőbíróság (FFB) eltérő nézeten volt, mert a vonatkozó üzleti körök nem láttak az amerikai Buffalo városra való utalást a BUFFALO védjegy ruházati termékek, ágyneműk vagy textíliák kapcsán való használatában, hiszen ez a város nem volt híres textíliák származási helyeként. Emellett a „buffalo” szó a bölény angol megfelelője. Ezért sem a felperes, sem az alperes nem használta ezt a szót földrajzi eredetmegjelölésként. Minthogy az alperes védjegyének másik két komponense, a „jeans” és a „bedding” a forgalmazott árukkal

kapcsolatban csupán leíró jellegűnek minősült, azoknak jelentéktelen szerepük volt az általános megjelölés szempontjából. Ezért a felperes és az alperes védjegye majdnem azonos, és emellett nagyon hasonló árukon is használták azokat.

A fentiek miatt az FFB egyetértett az összetévesztés valószínűségének fennforgásával, és az alperest a felperes korábbi védjegye miatt 2011. február 24-i végzésével eltiltotta a kifogásolt védjegy további használatától.

H) 2010-ben a francia *L'Oréal ACQUA DI GIOIA* névvel piacra dobta új illatszerét. A *L'Oréal* az 1996-ban ilyen névvel lajstromozott védjegyre alapozta jogait. Az *M. G. Demand Holding A. G. (Demand)* a 2002-ben lajstromozott saját *DI GIOIA* védjegye alapján abbahagyásra felszólító levelet küldött a *L'Oréal* németországi terjesztőinek, felkérve őket, hogy azonnal szüntessék meg az elosztást, és semmisítsék meg a raktáron levő összes *ACQUA DI GIOIA* illatszeres flakont. A Demand azzal érvelt, hogy az *ACQUA DI GIOIA* védjegy megtévesztően hasonlít saját *DI GIOIA* védjegyéhez, mert az „acqua” (víz) elem nélküli a megkülönböztető jelleget, és így nem tudja meggátolni a két védjegy összetévesztését.

A levél elküldését követő 7. napon a Demand ideiglenes intézkedést kapott kézhez a Müncheneri Körzeti Bíróságtól, amely megtiltotta, hogy további felszólító leveleket küldjön kiskereskedőknek, majd egy további végzést is kapott, amely megtiltotta, hogy saját *DI GIOIA* védjegyét használja.

A Müncheneri Körzeti Bíróság 2010 decemberében és 2011 márciusában kiadott döntéseivel erősítette meg ezt a helyzetet. Emellett felszólította a Demandot, hogy egyezzen bele *DI GIOIA* védjegyének törlesztésébe a Német Szabadalmi és Védjegy hivatalnál.

Ezeket a döntéseket megerősítette a Müncheneri Fellebbezési Bíróság is, amely 2011. július 21-én elutasította a Demand fellebbezését, és megerősítette az elsőfokú bíróság döntését, amely szerint a Demand 2002-ben lajstromozott *DI GIOIA* védjegye megtévesztően hasonló a *L'Oréal* korábban lajstromozott *ACQUA DI GIOIA* védjegyéhez.

I) A felperes tulajdonosa az *ENZYMAX* védjegynek, amelyet a *DBPMA*-nál étrendkiegészítőkre lajstromoztak. Az alperes *ENZYMIX* névvel árusított egy ételkiegészítőt, ezért a felperes beperelte, kérve az alperesnek abbahagyásra, valamint kártérítésre való felszólítását.

A BPG 2011. február 24-i döntésében egyetértett azzal, hogy a két védjegy között a nagyfokú hasonlóság és az áruk azonossága miatt fennáll az összetévesztés veszélye, emellett az *ENZYMAX* védjegy megkülönböztető képessége átlagon aluli, mert közelít a leíró jellegű „enzim” és „maximum” szavakhoz, és az enzimek gyakran alkotórészét képezik az ételkiegészítőknek. Ennek ellenére az *ENZYMAX* védjegy egy kreatív tartalmú képzeltszó, amely nem létezik a német nyelvben.

A két védjegy hét betűjéből hat egyezik sorrendileg is. Az egyező „x” betű különösen feltűnő az alakja és a német nyelvben való csekély előfordulása miatt. Hangzási hasonlóság is fennáll, mert a hangzástétel és az utolsó szótagot az erősen hangsúlyos „x” betű határozza meg. A mindkét védjegyben egyszer előforduló „m” betű mindkét esetben kétszeres

hangsúlyú, mert a fogyasztó külön elemként érzi az „enzim” szó végén, valamint a „max”, illetve „mix” elem elején. A fentiek miatt fennáll a két védjegy közvetlen összetévesztésének veszélye, ezért indokoltak a korábbi védjegy tulajdonosának igényei.

J) A „powerteacher” kifejezést a DPMA-nál védjegyként kívánták lajstromoztatni nyomdatermékekre, fényképekre, tanítási segédeszközökre és anyagokra, továbbá autósiskolák szolgáltatásaira. Miután a bejelentést a DPMA elutasította, a bejelentő a BPG-nél nyújtott be fellebbezést.

A BPG 2010. december 14-i döntése szerint a „powerteacher” szókombináció nem lajstromozható, mert nélkülözi a megkülönböztetőképeséget. Az angol „power” szó már régóta ismert a német nyelvben is „erő, teljesítmény” jelentéssel, de használják „fokozó, erősítő” jelentéssel és a nagy teljesítmény kifejezésére is. A „teacher” szót is ismerik a német nyelvben „iskolai tanító/oktató” jelentéssel. A két komponens együttes használata csupán egy tanító személy különösen nagy teljesítményű szolgáltatását jelöli, és így nem alkalmas védjegyként való lajstromozásra.

Olaszország

Az *Asics*, a jól ismert sportcipőgyártó tulajdonosa az alábbi olasz és közösségi ábrás védjegyek:

2006-ban az *Asics* a Velencei Bíróság előtt pert indított *Simod* nevű versenytársa ellen, azt állítva, hogy a *Simod* hasonló ábrás védjegyekkel ellátott cipők árusításával bitorolja az ő védjegyét.

A bíróság ideiglenes intézkedéssel tiltotta a *Simod*ot ennek és a hasonló védjegyeknek a használatától mind termékeken, mind hirdetésekben, és ezenkívül a döntés teljesítésének elmaradásáért naponként 1000 euró pénzbírságot rótt ki.

2007-ben az *Asics* újabb keresetet nyújtott be a bíróságnál, azt állítva, hogy a *Simod* nem tett eleget a bíróság határozatának, mert továbbra is használja a tiltott védjegyet. A *Simod* ellenkérelmében a következőket állította.

1. Az *Asics* védjegye kizárólag a termék szükségszerű funkcionális alakjából áll, és ezért nem lajstromozható.
2. A termék hígitás révén elvesztette megkülönböztető jellegét, mert számos versenytárs azonos vagy hasonló jelet használ.
3. A fogyasztók könnyen különbséget tudnak tenni a *Simod*, illetve az *Asics* által gyártott cipők között, mert azok a kérdéses ábrás védjegyet mindig a két cég nevével együtt tüntetik fel, és ezek a nevek egyáltalán nem hasonlók.

A bíróság 2011. április 16-i döntésével helyt adott az Asics legtöbb kérelmének, és megállapította, hogy a Simod több mint két éven keresztül figyelmen kívül hagyta az ideiglenes intézkedést. Ezért elrendelte, hogy a Simod fizessen 1 millió eurónál nagyobb összeget az Asicsnak, továbbá saját költségén publikálja egy országos napilapban a döntést. Egyúttal elutasította a Simod valamennyi ellenkérelmét, megállapítva, hogy az általa használt védjegy nagyon hasonló az Asics ábrás védjegyéhez.

A döntésben megítélt pénzbírság összege a legmagasabb az olasz bíróságok által védjegybitorlási ügyben eddig megítélt bírságok között.

Oroszország

A Maria-Ra, Oroszország egyik legnagyobb szupermarketláncja az orosz Védjegyhatánnál kérte a FIZESS KEVESEBBET, ÉLJ JOBBAN (oroszul) védjegy lajstromozását. Ez ellen felszólalt a Walmart arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy hasonlít az ő TAKARÍTS MEG PÉNZT, ÉLJ JOBBAN szlogenjéhez.

A Védjegyhatár Felszólalási Tanácsa elutasította a felszólalást, mert megállapította, hogy a Walmart szlogenjének szó szerinti orosz fordítása „Tartsd meg a pénzed” vagy „Takarékoskodj a pénzeddel”, és ezt nem lehet „Fizess kevesebbet”-ként fordítani. Ezért a tanács szerint a Maria-Ra nem sértette a Walmart jogait, és a két szlogen alakilag is különbözik, ami még inkább alátámasztotta a felszólalás elutasítását.

Pakisztán

A Pakisztáni Szellemitulajdon-védelmi Hivatal 2011. október 21-én digitális formában adta ki a védjegyközlönyt, amely a hivatal weboldalán olvasható. A védjegy törvény 2004. évi végrehajtási utasítását ennek megfelelően módosították.

Ez az online közlöny lehetőséget nyújt harmadik személyek számára a védjegybejelentések elleni felszólalásra. Felszólalást a publikálás időpontjától számított két hónapon belül lehet benyújtani.

Spanyolország

A spanyol bíróságok megerősítették, hogy két vagy négy csíknak a használata sportruházatokon és melegítőruhákban az Adidas háromcsíkos védjegyének bitorlását jelenti, nemcsak azért, mert jogtalan előnyt húz a jól ismert védjegyből, hanem a megtévesztés valószínűsége miatt is.

Az Adidas jó pár évvel ezelőtt pereket folytatott Spanyolországban, azt állítva, hogy két vagy négy párhuzamos csík használata sportruházatokon három csíkból álló, jól ismert védjegyének bitorlását jelenti. Így például az *Adidas v. Jin Matteo*-ügyben a Madridi Keres-

kedelmi Bíróság 2006. december 29-én úgy döntött, hogy négy párhuzamos csík használata sportruházatokon az Adidas védjegyének bitorlását jelenti. Ezt a döntést megerősítette a Madridi Fellebbezési Bíróság 2008. szeptember 26-i döntése. Az Adidas által elszenvedett kár nagyságát a bíróság 1,8 millió eurónál többre becsülte.

Az *Adidas v. Almacenes Kaymo SA*-perben a Zaragozai Kereskedelmi Bíróság 2009. július 31-én hozott döntést, amelyet a Zaragozai Fellebbezési Bíróság 2009. november 27-én megerősített. Ez a döntés kimondta, hogy sportruházatokon két és négy csík használata az Adidas jól ismert védjegyeinek a bitorlását jelenti. Az alperesnek 1,6 millió eurónál többet kellett kártérítésként fizetnie az Adidas számára.

Az Alicantei Közösségi Védjegy bíróság 2011. április 27-i döntése megállapította, hogy a két párhuzamos csíkot viselő tréningruhák árusítása az Adidas védjegyeinek a bitorlását jelenti mind a megtévesztés valószínűsége miatt (Közösségi Védjegyrendelet 9.1.b cikk), mind a jól ismert védjegy híréből nyert tisztességtelen előny miatt (9.1.c cikk).

A Valenciai Kereskedelmi Bíróság 2011. július 29-i döntése megerősítette, hogy két csík sportruházatokon való használata az Adidas három csíkból álló védjegyébe ütközik. A bíróság döntése azt is elrendelte, hogy az alperes *Patrick* kártalanítsa az Adidas az elszenvedett, 500 ezer eurót meghaladó vesztesége miatt. A *Patrick* fellebbezett a döntés ellen.

Svájc

Az utóbbi években a svájci bíróságok korlátozó megközelítést alkalmaztak olyan háromdimenziós védjegyek oltalmával kapcsolatban, amelyek csupán egy termék alakjából állnak. Az ilyen védjegyeket rendszerint csak akkor lehet lajstromoztatni, ha a védjegytulajdonos bizonyítani tudja, hogy az alak megkülönböztetőképességre tett szert. Ez a gyakorlat azon a megfontoláson alapszik, hogy egy termék alakja magát a terméket azonosítja, nem pedig annak eredetét. Ennek megfelelően az átlagfogyasztó az egyedi alakot csak mint sajátos mintát észleli, nem pedig mint a termék forrásának megjelölését. Egy újabb döntésben a Szövetségi Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy ezt a korlátozó megközelítést egy termék csomagolására is kell-e alkalmazni.

A bíróság azon a véleményen volt, hogy egy termék alakját és csomagolását alapvetően azonos módon kell kezelni. Bár a fogyasztási javak csomagolása fontos kereskedelmi eszköz lehet, ez nem jelenti szükségszerűen azt, hogy a fogyasztók csupán a csomagolás alapján fel tudják ismerni az áru forrását. Ha a csomagolás nem tartalmaz grafikai vagy szóelemet, forrásmegjelölés nem feltételezhető.

Bár a bíróság figyelembe vette azt a tényt, hogy a fogyasztók felfogóképessége változó, úgy gondolta, hogy ez nem szükségszerűen jelenti azt, hogy az átlagfogyasztó felhasználható lenne a csomagolásnak védjegyként való észlelésére. Ez már megtörtént bizonyos termékekkel (például illatszerekkel) kapcsolatban, de nem történt meg a fogyasztási javak többségénél. Továbbá ahhoz, hogy oltalmazható legyen, a csomagolásnak feltűnően különböznie kell attól, ami szokásos egy sajátos piaci területen.

A vizsgált esetben a Szövetségi Legfelsőbb Bíróság ezt az alapállást foglalta el különböző fajta tenger gyümölcsei olyan csomagolásával kapcsolatban, amely mintadíjakat nyert. A bíróság megállapította, hogy eltérőek a követelmények a mintatörvényben és a védjegy törvényben. Ennek megfelelően a védjegy törvény alapján igen nehéz oltalmat nyerni még egy rendkívül bonyolult mintájú csomagolásra is.

A Szellemi Tulajdon Világszervezete

A) A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) 2012. január 1-jétől kezdve lehetővé teszi minden olyan nemzetközi bejelentő számára, akinek az elsőbbségi időpontja óta nem telt el 30 hónap, hogy a Nemzetközi Irodától (International Bureau) kérje az iroda PATENTSCOPE weboldalán licenckészségének a feltüntetését. Ezt a készséget vagy az új PCT/IB/382 formanyomtatványon, vagy pedig külön levélben lehet kérni.

Új nemzetközi bejelentések esetén ezt a kérelmet a bejelentési kérelemhez lehet csatolni kísérőtételként (accompanying item) „Licencing availability request” megjelöléssel. Ez a kérelem nem képezi részét a nemzetközi bejelentésnek, és nem adandó hozzá a bejelentés oldalszámához.

B) A WIPO 2011. november 14-én „Az innováció változó arca” címmel jelentést tett közzé, amely hangsúlyozza a szellemitulajdon-jogok világszerte növekvő jelentőségét a vállalatok fejlődése és növekedési stratégiája szempontjából.

A jelentés többek között megállapítja, hogy a szellemitulajdon-jogok iránti igény jelentősen nőtt. A szabadalmi bejelentések száma az 1980-as évek kezdetén világszerte 800 000 volt, és ez 2009-ben 1,8 millióra emelkedett. Hasonlóan növekedett a védjegybejelentések száma az 1980-as évek közepén mért 1 millióról 2009-ben 3,3 millióra. Ugyanakkor a feldolgozatlan szabadalmi bejelentések száma 2010-ben világszerte 5,17 millió volt. Ezt a terhet az egyes hivatalok különböző megoldásokkal próbálják csökkenteni. A egyik ilyen megoldás a több országban benyújtott bejelentések esetén a hivatalok együttműködésével végzett gyorsított vizsgálat (PPH).

Szingapúr

A Szingapúri Szellemitulajdon-védelmi Hivatal (Intellectual Property Office of Singapore) 2011. december 1-jei hatállyal módosította a védjegyekre vonatkozó szabályokat.

A módosított 15. szabály szerint egy védjegybejelentésnek világosan kell jeleznie a védjegy természetét, ha az 3D alakra vagy színre vonatkozik.

A módosított 16. szabály szerint a fő követelmény a védjegy világos és tartós megjelölése. Így a bejelentő döntheti el, hogy a védjegyet egyetlen vagy több nézetben ábrázolja, illetve leírja, vagy ezek kombinációját választja a védjegy ábrázolására.

Tajvan

A) A tajvani törvényhozó testület harmadik olvasatban elfogadta a szabadalmi törvény módosításának tervezetét. A hatályban levő törvény 159 szakaszából 108-at módosítottak, 36-ot kibővítettek és 15-öt töröltek.

A szabadalmi törvényt utoljára 2003 februárjában módosították. Az innováció, a kutatás és a hazai ipar fejlesztésének ösztönzése, a szabadalmi vizsgálati rendszer erősítése és a hazai szabadalmi rendszernek a nemzetközi gyakorlattal való fokozottabb összhangba hozása céljából a Végrehajtó Yuan 2009. december 11-én adta át a szabadalmi törvény módosításának tervezetét a Törvényhozó Yuannak, amely 2011. november 29-én fogadta el a törvénytervezetet. Ennek főbb pontjait az alábbiakban foglaljuk össze.

- Bevezetik a hat hónapos türelmi időt, vagyis nem újdonságrontó a találmány publikálása a szabadalmi bejelentés benyújtása előtti hat hónapon belül.

- Bevezetik a jogok helyreállításának intézményét olyan esetekben, amikor a bejelentő a bejelentés benyújtásakor nem szándékosan elmulasztotta igényelni az elsőbbséget, vagy a szabadalom engedélyezéséig elmulasztotta időben befizetni a fenntartási díjat.

- Módosították gyógyszer és agrokémiai tárgyú találmányi szabadalmak esetében az oltalmi idő meghosszabbítására vonatkozó rendelkezéseket.

- Módosították a szabadalommegsemmisítési rendszert. Ennek keretében lehetővé teszik egyetlen igénypont elleni megsemmisítési kereset benyújtását.

- Pontosították a szabadalombitorlás elleni keresetek követelményeit, és felülvizsgálták a kártérítés kiszámításának módját.

- Lehetővé tették, hogy ugyanarra a találmányra azonos időpontban be lehessen nyújtani találmányi szabadalmi bejelentést és használatiminta-oltalmi bejelentést. Ha a Szellemi-tulajdon-védelmi Hivatal eldöntötte, hogy a találmányi szabadalmi bejelentés engedélyezhető, felszólítja a bejelentőt, hogy döntse el: melyik bejelentést kívánja fenntartani.

Az eredeti törvénytervezetben oltalmat kívántak biztosítani növények és állatok számára is. Ebben a kérdésben azonban nem tudtak közös nevezőre jutni, különös tekintettel a növényfajtákra vonatkozó meglevő oltalmi jogra. Ezért az új törvény tervezetéből hiányzik a növényekre és állatokra vonatkozó oltalmi forma.

A módosított szabadalmi törvény számos reformot átvett a kínai szabadalmi törvényből, és ezért a társadalom különböző rétegeiből származó embereknek időre van szükségük ahhoz, hogy megértsék és alkalmazzák az új szabadalmi rendszert. Emiatt annak hatálybalépési időpontját a Végrehajtó Yuan fogja meghatározni.

A Szellemtulajdon-védelmi Hivatal már elkezdte az új törvény hatálybalépéséhez szükséges rendszabályok előkészítését, így a módosított szabadalmi végrehajtási utasítás és a vizsgálati irányelvek kidolgozását.

B) A tajvani védjegy törvény által büntetett védjegy bitorlás körébe tartozik a védjegyek jogosulatlan használata, továbbá a védjegyet jogosulatlanul viselő áruk eladása, eladásra való fel-

kínálása, exportálása vagy importálása. Az említett „eladás” – miként azt a fogyasztóközönség mostanáig értette – rendszerint az áruk eladását jelenti, és nem vonatkozik azok vásárlására.

Egy 2011. évi ügyben azonban a Tajpeji Körzeti Bíróság, visszautalva egy 1978. évi Legfelsőbb Bírósági ítéletre, úgy döntött, hogy eladási cselekvésnek tekinthető, amikor egy fél haszonszerzési célból hamis védjeggyel ellátott árukat vásárol vagy elad, és ez a védjegy-törvény szerint büntetendő. Így a hamis védjeggyel ellátott áruk vásárlása haszonszerzés céljából törvénybe ütközik még akkor is, ha ezeket az árukat azután nem adják ismét el.

Venezuela

A Venezuelai Szabadalmi és Védjegy hivatal 2011 decemberében hirdetményt tett közzé arról, hogy a védjegybejelentéseket elektronikus úton is be lehet nyújtani. Ugyanettől az időponttól kezdve eltörölték azt a követelményt, hogy a védjegybejelentéssel együtt kutatási eredményt is be kell nyújtani.

Az új változások célja, hogy a bejelentési eljárást hatékonyabbá tegyék, és csökkentsék a papír hulladékot.